Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 736
Marți 16 mai 1961

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

Muncă spornică pe ogoare

Pe tarlalele gospodăriei colective „Dunărea" din comuna Jegălia, raionul Fetești se execută prășitul porumbului

Intrețin culturile

Colectiviștii din raionul Fetești au terminat prașila I pe cele 5.664 ha însămînțate cu floarea-soarelui și 2.330 ha cu sfeclă de zahăr. De asemenea, din cele 27.850 ha însămînțate cu porumb au fost prășite 6.080 ha. Gospodăriile colective din Oltina, Gura Ialomiței, Făcăeni, Progresul, precum și cele din Șocariciu, Jegălia, Pietroiu și Perișoru, au terminat primele prașila a II-a la floarea-soarelui. Colectiviștii din Gura Ialomiței, după ce au terminat plivitul și răritul celor 150 de ha cu sfeclă de zahăr au trecut la executarea prașilei a II-a la această cultură.

Lucrările de întreținere se desfășoară bine și în gospodăriile agricole colective din Cocargeaua, Sudiți, Țănădrei și altele.

C-TIN GH. BANCIU
corespondent

Agrotehnica înaintată — secretul producțiilor sporite

Anul trecut colectiviștii din Galicea Mare, folosind ca sursă de irigație apa bălții și pîrîului din marginea satului, au amenajat, în vederea irigării, un lot de 35 de hectare care a fost însămînțat cu sfeclă de zahăr. Începind de la pregătirea terenului și continuind cu însămînțarea, îngrijirea culturii și pînă la recoltare, atît pe lotul irigat, cît și pe cel neirigat, lucrările agrotehnice au fost executate în mod corespunzător. În toamnă, pe terenul irigat, colectiviștii au obținut un spor de producție de 10.000 kg la hectar față de neirigat. Ei s-au convins astfel că irigarea culturilor agricole este o metodă sigură de sporire a producțiilor. De aceea, pentru anul acesta ei au mărit suprafața amenajată în vederea irigării pînă la 50 de hectare pe care le-au însămînțat cu grîu și sfeclă de zahăr. Pînă acum, ambelor culturi li s-a dat prima udare. Ca urmare, plantele au răsărit uniform și sînt viguroase; sfecla de zahăr a și fost prășită o dată.

*

Gospodăria colectivă este o școală în care lucrătorii ogoarelor învață cele mai avansate metode cu ajutorul cărora pot să smulgă pămîntului recolte sporite. Aceasta este și constatarea lui Marin Tucă, unul din șefii de echipă ai gospodăriei colective „30 Decembrie" din comuna Cerăt, raionul Segarcea. El a învățat că floarea-soarelui trebuie cultivată în terenuri bine pregătite prin arătură adîncă de toamnă, că semănatul ei se face în epoca I-a, că această cultură trebuie bine îngrijită (răriță, prășită de 3—4 ori, aplicată și polenizarea artificială suplimentară) etc. De îngrășarea cu gunoi de grajd, ce-i drept, mai auzise el, dar despre folosirea îngrășămintelor chimice știa prea puțin. Toate aceste metode le-a putut aplica în cei doi ani de muncă pe ogoarele gospodăriei colective. Lucrînd pămîntul „ca la carte" șeful de echipă Marin Tucă împreună cu ceilalți colectiviști din Cerăt au recoltat în anul trecut în medie cîte 1.600 kg floarea-soarelui la hectar. Ca urmare a recoltei bune obținute, gospodăria colectivă din Cerăt a realizat anul trecut numai de la cultura florii-soarelui un venit în valoare de 374.925 lei.

Pentru a obține în anul acesta o producție și mai sporită, colectiviștii din Cerăt au administrat culturii florii-soarelui — o dată cu arătura de bază — 30 tone de gunoi de grajd la hectar și au însămînțat-o în epoca optimă, în terenuri bine pregătite. Ca urmare, plantele au crescut viguroase, iar de curînd colectiviștii au și executat prima prașilă la această cultură.

*

Gospodăria colectivă din Giurgița, care este aproape tot atît de tînără ca și colectiva din Cerăt, a obținut în anul trecut recolte mari. La porumb boabe producția medie a ajuns la 2.300 kg la ha, la cel pentru siloz 25.000 kg la ha, la floarea-soarelui 2.000 kg la ha. Cum au reușit colectiviștii din Giurgița să obțină astfel de producții?

— Prin aplicarea agrotehnicii înaintate care stă la îndemîna noastră, spune Năstase Firescu, președintele gospodăriei. Tractoarele S.M.T.-ului ne ară terenurile la adîncimi de 3—4 ori mai mari decît puteam realiza cu vitele noastre costelive de altădată. Mașinile îngroapă sămînța la adîncimea și distanțele necesare; îngrășămintele refac rodnicia pămîntului, iar combinele și secerătorile înlătură risipa de boabe la recoltare. Acestea sînt doar cîteva din metodele agrotehnice care ne stau la îndemînă și pe care le folosim pe scară din ce în ce mai largă pentru a obține în acest an — după cum ne-am angajat în cinstea aniversării partidului, producții medii la hectar de 3.000 kg porumb boabe, 35.000 kg porumb siloz și 2.000 kg floarea-soarelui.

Ing. I. BOAGIU
corespondent

Buletinul muncilor agricole

● Însămînțările de primăvară au fost executate în procent de 96 la sută.

Este necesar ca în următoarele cîteva zile să fie terminat neapărat însămînțatul porumbului în regiunile Galați, Iași, București, Ploiești și Brașov.

In cel mai scurt timp trebuie terminat și însămînțatul fasolei în cultură pură — ca și a fasolei și dovlecilor intercalate prin porumb — în regiunile unde prevederile nu au fost realizate.

Se impune a fi grăbit ritmul însămînțării și plantării legumelor mai ales în regiunile Iași și Bacău, Argeș, Ploiești și Maramureș.

● Orezul a fost însămînțat în proporție de 82 la sută în regiunea Banat, 78 la sută în regiunea București, 73 la sută în regiunea Crișana. In regiunile Galați, Dobrogea și Argeș însă lucrările sînt mult rămase în urmă, pînă acum realizîndu-se procente de 32,33 și respectiv 49 la sută.

● Pînă în prezent, prașila I-a la sfecla de zahăr a fost efectuată în procent de 62 la sută, la floarea-soarelui 54 la sută, la cartofi 25 la sută; procente mai mici au fost realizate la porumbul boabe și la porumbul pentru siloz. In general, executarea prașilei I-a este întîrziată în majoritatea regiunilor deși culturile sînt puternic îmburuienite, ca urmare a ploilor abundente căzute în ultimele săptămîni. De exemplu, prașila I-a la sfecla de zahăr s-a executat în regiunea Iași abia în procent de 8 la sută, iar în regiunile Bacău și Cluj 24 la sută. Și mai rămasă în urmă este executarea prașilei I-a la floarea-soarelui. In unele regiuni cum sînt Iași, Mureș — Autonomă Maghiară, Brașov, Cluj, Hunedoara și Bacău se poate considera că această lucrare e abia la început (între 9-20 la sută).

Rămînerea în urmă la executarea prașilei nu se poate justifica numai pe seama ploilor căzute. In unele regiuni din nordul și vestul țării săptămîna trecută s-a putut lucra în condiții destul de bune și totuși realizările obținute sînt necorespunzătoare. De aceea, e necesar a se lua măsuri urgente în vederea mobilizării tuturor forțelor de lucru pentru executarea lucrărilor de întreținere. In acest scop, trebuie folosită din plin orice oră bună de lucru, controlîndu-se permanent culturile și aplicîndu-se prașilele pe parcelele pe care se poate lucra **fără a se aștepta condiții bune de muncă pe întreaga tarla.**

● Reparația utilajului necesar pentru muncile de vară în S.M.T.-uri a fost mult intensificat. In S.M.T.-uri batozele au fost reparate în procent de 37 la sută, secerătorile-legători 58 la sută, combinele C.1 — 59 la sută, motoarele electrice de treier 59 la sută, tocătoarele de nutreț 38 la sută. Cele mai bune rezultate au fost obținute în S.M.T.-urile din regiunile Argeș, Crișana și Ploiești. In unitățile respective din regiunile Iași, Bacău și Galați, lucrările sînt rămase în urmă.

OAMENI DE AZI

Ion Pintea, președintele colectivei din Mădăras

E fiu de țăran, legat de glie prin munca de zi cu zi și nu crede că poate fi ceva mai minunat decît agricultura. Precizează: „...și învățătura.

Are de-abia 36 de ani, dar a trăit cumplit de mult acești ani. Era băietan cînd a rămas orfan. A apucat să facă șapte clase, ar fi vrut să învețe mai departe, dar cum? S-a dus la Satu Mare, la examenul de admitere în liceu mai mult pentru a avea satisfacția că a stat cîteva zile într-o bancă de liceu, arătînd că aici ar fi pe drept locul lui, fiindcă în sinea sa știa că chiar de ar reuși nu va avea cine să-l întrețină.

Comisia l-a declarat reușit... fără loc. Putea avea loc pe atunci, la liceu, un orfan, un copil de țăran sărac, ca vai de capul lui, fără sprijinul nimănui?

Chiar în acea vară și-a luat traista și a plecat să lucreze ca argat. A slugărit în Mădăras, comuna lui natală, la Păulești și chiar în Banatul sîrbesc. Iarna muncea la pădure, oriunde găsea. Pentru o bucată de pîine.

A îndurat în tot acest timp și batjocura stăpînilor și junghiurile foamei. L-au biciuit ploile și vîntul. L-a mîngîiat doar frumusețea cerului albastru, a florilor și lanurilor. Jinduia după pîine, după o vorbă bună, visa să învețe. Dar lumea i se arăta ca o ceață deasă, de nedeslușit, istovitoare. Trist își culca obrazul palid pe pămînt și plîngea.

Așa au trecut anii. După ce a făcut armata și s-a întors în Mădăras a început să trăiască toate frămîntările sărăcimii. Indemnul partidului ca țărănimea să pășească pe calea agriculturii socialiste a găsit ecou în rîndul a 51 de familii de țărani muncitori. La 20 august 1950, Ion Pintea semna cu toată încrederea actul de constituire a gospodăriei colective din Mădăras, raionul Satu Mare. Peste cîteva săptămîni a fost trimis să urmeze o școală de brigadieri G.A.C. de pe lîngă Institutul agronomic din Timișoara. Cu cîtă emoție și-a pregătit lucrurile și a urcat în tren. Comuniștii din gospodăria colectivă îl trimiseseră să învețe. Pentru prima oară în viața lui, la 26 de ani, Ion Pintea s-a așezat într-o bancă, a ascultat profesori universitari, a trăit bucurii care altădată i-au fost refuzate.

Peste cîteva luni s-a întors în colectivă. Treburile mergeau încă greu. Nu aveau nici construcții, nici animale, nici experiență. Dar în sprijinul lor a venit statul. Drumul li l-a călăuzit partidul și astfel greutățile începutului au fost mai ușor învinse.

De vara lui 1952 se leagă un alt eveniment în viața lui. Colectiviștii l-au ales în fruntea lor, președinte. Pe el, fostul orfan, pe fostul argat.

Dar partidul i-a mai rezervat o bucurie? În anul 1954 a fost trimis să urmeze școala specială agricolă de doi ani la Iași. Din nou, Ion Pintea s-a așezat în bancă pentru a învăța, fără grijă, cu cei mai buni profesori ai Institutului agronomic din Iași.

Nu a precupețit nici un efort, a stat aplecat asupra cărților pînă noaptea tîrziu. Peste doi ani, la absolvire, pe diploma sa era trecut calificativul foarte bine.

Cît de mult i-a folosit acest curs. Cînd s-a întors în gospodărie s-a apucat cu rîvnă, cu mai multă pricepere de lucru. S-a avîntat plin de curaj să aplice metode noi. Solul gospodăriei este de tip podzolic.

Și-a dat seama că trebuiesc folosite toate posibilitățile pentru a-l fertiliza. A mobilizat pe colectiviști pentru a realiza lucrările necesare de drenaj în fiecare solă. A văzut cu strîngere de inimă o grămadă de îngrășăminte chimice nefolosite de doi ani. Unii colectiviști spuneau că ele „strică pămîntul și-l ard". Ciudat, tocmai părerea aceasta izbîndise și asupra consiliului de conducere. Le-a explicat, cu răbdare, cît este de importantă folosirea îngrășămintelor chimice pe terenul lor sărac ca și utilizarea carbonatului de calciu pentru neutralizarea acidității solului.

Sporurile de recoltă obținute au arătat că președintele a avut dreptate. Se întemeiase doar pe îndrumările științei.

Tot el a fost cel care a susținut cu toată convingerea cultura lupinului ca îngrășămînt verde. In anul 1957 a obținut 350.000 lei venit de pe urma sămînței de lupin, pentru producerea căreia s-au consumat doar 800 zile-muncă. De atunci an

LUCIAN CURSARU

(Continuare în pag. 2-a)

Primele inovații din concurs

Să depășești planul anual cu cîteva mii de hantri, să realizezi un preț de cost per hantru de 69 lei — mai mic cu peste 16 lei decît cel planificat — nu-i o treabă ușoară. Acest lucru l-au obținut în 1960 mecanizatorii de la S.M.T. Stîlpu, regiunea Ploiești. Și în actuala campanie de primăvară ei și-au realizat planul de producție cu mult înainte de termen, executînd un volum de peste 12.500 de hantri și economisind peste 5.000 de litri motorină, ulei și benzină.

Pe lîngă buna organizare a muncii brigăzilor de tractoare, succesele înregistrate în producție se datoresc și introducerii în producție a inovațiilor. Să exemplificăm. Se știe că la executarea lucrărilor de arat se consumă foarte multe fiare de plug. În perioada de vîrf a arăturilor, fierarii din S.M.T. trebuie să lucreze zi și noapte la ascuțitul acestora. Este drept că munca lor a fost mult ușurată în ultima vreme de ciocanul pneumatic. Totuși, încălzirea la roșu a fierelor era o problemă care trebuia rezolvată, cunoscut fiind că la forjă nu puteau fi încălzite concomitent decît cel mult 4—5 fiare. Astfel stînd lucrurile, fierarul Ionescu Vasile a conceput și construit un cuptor pentru tratat (încălzit) fiarele de plug. Cuptorul, care folosește combustibil lichid, încălzește simultan circa 40 de fiare de plug. Datorită acestei inovații productivitatea muncii fierarilor a crescut mult, tractoriștii nu mai simt lipsa fiarelor de plug ascuțite.

ÎNSEMNĂRI

Mecanicii Mihai Dumitrescu și Constantin Mihăiescu se numără și ei printre inovatorii din stațiune, ale căror inovații contribuie la sporirea productivității muncii și reducerea prețului de cost. Datorită inovației mecanicului Constantin Mihăescu, de pildă, în stațiune se recondiționează ușor rotoarele de la dinamurile tractoarelor. Numai folosirea acestei inovații aduce S.M.T.-ului economii per bucată în valoare de 360 lei, față de înlocuirea rotorului uzat cu altul nou.

Mecanizatorii de la S.M.T. Stîlpu au aflat și au primit cu un deosebit interes instrucțiunile privind organizarea și desfășurarea concursului de inovații în unitățile Ministerului Agriculturii pe anul 1961. Ne-am interesat de măsurile ce au fost luate aici pentru ca unitatea să figureze printre participantele la concurs. Tov. ing. Teodor Pătrașcu, mecanicul șef al stațiunii, ne-a arătat că printre principalele teme ce și le-au propus mecanicii de aici se numără executarea unui dispozitiv pentru ascuțit brăzdarele, a unui troliu pentru încărcat și descărcat butoaiele din remorcă și a unui dispozitiv electric pentru vulcanizat camerele de cauciuc. Vizitînd atelierul stațiunii am constatat că mecanicii Ionescu Vasile, Mihăescu Constantin și Ene Vasile se aflau într-un stadiu destul de avansat cu realizarea acestor inovații.

I. LEȘEANU

La expoziția de la Erfurt

Alte 4 medalii de aur pentru produsele romînești

La expoziția internațională horticolă a țărilor socialiste organizată la Erfurt — R. D. Germană — a avut loc cel de-al doilea concurs pentru produsele hortiviticole. Produsele țării noastre au fost unanim apreciate și de data aceasta de juriu. Țării noastre i s-au acordat încă 4 medalii de aur. S-a primit „Medalia de Aur cu Marele Premiu al Expoziției" pentru roșiile obținute de gospodăria agricolă de stat Plavia din regiunea Ploiești. S-au decernat medalii de aur pentru struguri și castraveți, medalii de argint pentru garoafe, iar mențiuni pentru gladiole și conopidă.

In total, la cele două concursuri ținute pînă acum țara noastră a primit 8 medalii de aur, 2 de argint și 3 mențiuni.

Simbătă, 13 mai, a început desfășurarea celui de-al treilea concurs de produse hortiviticole.

(Agerpres)

Intrecerea pentru producții mari de legume continuă

Legumicultorii din Grădiștea au terminat plantatul roșiilor

Încă din toamna anului trecut, la îndemnul comuniștilor, cele peste 550 de familii de țărani muncitori din comuna Grădiștea, regiunea București, și-au unit, de bună voie, cele aproape 1000 de hectare în gospodăria agricolă colectivă.

Primul plan de producție al gospodăriei agricole colective — discutat și aprobat de adunarea colectiviștilor prevede obiective importante — prevede dezvoltarea multilaterală a gospodăriei.

Încă de la început colectiviștii au pus un accent deosebit pe dezvoltarea legumiculturii — ramură aducătoare de mari venituri. Aceasta cu atît mai mult cu cît gospodăria este așezată în zona preorășenească, adică face parte integrantă din bazinul legumicol al Bucureștiului. Gospodăria colectivă în acest an aproape 100 de hectare cu legume din care 70 de hectare cu roșii. De fapt, grădiștenii sînt cunoscuți prin părțile locului ca specialiști în cultura roșiilor, și nu rareori ei au fost primii care au scos pe piața Bucureștiului — trufandalele de roșii.

Venitul bănesc al gospodăriei planificat anul acesta prevede numai din cultura roșiilor suma de 1.500.000 lei.

Pentru realizarea veniturilor prevăzute, gospodăria colectivă din Grădiștea a luat o seamă de măsuri care să asigure producții sporite și timpurii de legume. Astfel, pe întreaga suprafață destinată cultivării legumelor au fost făcute ogoare adînci de toamnă care au fost grăpate imediat la desprimăvărare pentru menținerea apei în sol. De asemenea, pe o bună parte din suprafață au fost aplicate îngrășăminte.

Colectiviștii au procurat din vreme materialele necesare confecționării tocurilor și geamurilor de răsadniță. Amenajarea răsadnițelor s-a făcut începînd încă din luna februarie; răsadurile au crescut mari și viguroase.

În cîmp lucrările au început din primele zile ale lui martie, cînd au fost însămînțate ceapa, cartofii timpurii iarovizați etc. În preajma zilei de 1 Mai colectiviștii au început plantatul roșiilor în cîmp. Numai în decurs de 3 zile în terenul bine pregătit, colectiviștii celor 7 brigăzi, angajați în întrecerea socialistă, au reușit să planteze întreaga suprafață destinată culturii legumelor. Numai cu roșii timpurii a fost plantată suprafața de peste 35 de hectare. Astfel unul din angajamentele luate în cinstea aniversării a 40 de ani de la crearea Partidului Comunist din Romînia, a fost realizat înainte de termen. Calitatea lucrărilor efectuate precum și atenția pe care colectiviștii o vor da în continuare culturii legumelor și îndeosebi a roșiilor, sînt garanții că ei vor depăși cu mult cantitatea de 15.000 de kg de roșii planificată la ha. Mai toate brigăzile s-au angajat să obțină o producție de peste 20.000 de kg la ha, ba chiar să o dubleze.

În lupta pentru titlul de brigadă fruntașă — consiliului de conducere al gospodăriei, după o analiză atentă, deoarece toate brigăzile își realizaseră planul — a decernat steagul de brigadă fruntașă — celei condusă de comunistul Dima Gheorghe. Lupta pentru obținerea de producții mari și timpurii continuă între cele 7 brigăzi în fruntea cărora se află colectiviști destoinici ca: Lica Momea, Enache Dumitru, Tănase Dumitru și alții.

Din producția de roșii pe care o vor obține colectiviștii cea mai mare cantitate a și fost contractată cu fabrica de conserve Flora, iar o parte va fi valorificată pe piețele Bucureștiului.

În cadrul gospodăriei au și început lucrările de întreținere a legumelor. Prima prașilă este în toi, se efectuează arăcitul la roșii și celelalte lucrări de sezon. Mai tîrziu, în timpul perioadei de vegetație se va face copilitul și celelalte lucrări și se va asigura apa necesară prin irigare, avînd în vedere că aproape întreaga suprafață plantată cu roșii este amenajată pentru irigat

MECANIZATORII

De cum intri pe poarta S.M.T.-ului Drăgănești, regiunea București, te întîmpină combinele, batozele, tractoarele cărora li se fac ultimele reparații în vederea recoltării.

In cadrul întrecerii socialiste, printre fruntași în munca de reparații se situează și Ion Oprea, combiner. Pe el și pe Anghel Dinu, elev al școlii profesionale de tractoriști, pe care vi-i prezentăm în clișeul nr 1, i-a surprins obiectivul aparatului fotografic lucrînd la repararea unei combine.

Inginerul șef Gheorghe Strejan (în clișeul 2) de multe ori el însăși mai verifică, dă sfaturi, vorbește mecanizatorilor despre felul cum trebuie să muncească, pentru ca rezultatele să fie cît mai bune, îi ajută să-și ridice necontenit nivelul pregătirii profesionale.

Alături de S.M.T. se află un părculeț, loc plăcut pentru o plimbare în orele libere. Gheorghe Căiță și Alexandru Rădulescu (clișeul 3), citind pe o bancă din parc.

Dar în parc sînt amenajate un teren pentru volei și o pistă pentru popice. Cîteva mese de șah sînt scoase în fiecare zi de către tractoriști. In clișeul 4 vă prezentăm doi dintre șahiștii S.M.T.-ului: Valeriu Mărgărit (cel care mută) e șef de brigadă și Petre Gh. Dinu — tractorist.

Mecanizatorii de la S.M.T. Drăgănești îmbină munca cu cultura și cu sportul.

Fototext:
AUREL ALEXANDRU

O CONSFĂTUIRE RODNICĂ

De curînd a avut loc la Tg. Mureş, o consfătuire la care au participat toţi directorii de şcoli din reţeaua Ministerului Agriculturii. Din analiza prezentată a reieşit că organizarea şi desfăşurarea procesului de învăţămînt a constituit o preocupare deosebită a cadrelor didactice de la majoritatea centrelor şcolare agricole. Acestea au urmărit îndeaproape aplicarea întocmai a planurilor şi programelor de învăţămînt, evidenţiindu-se în mod deosebit cadrele didactice de la centrele şcolare agricole Sibiu, Sînnicolaul Mare, Tg. Mureş, Diosig şi Calafat.

În anul care a trecut s-au îmbunătăţit simţitor metodele de predare ale cadrelor didactice, felul cum acestea îşi apropie elevii şi modul de transmitere a noilor cunoştinţe.

Organizarea şi dezvoltarea laboratoarelor, precum şi confecţionarea materialului didactic au constituit, de asemenea, o preocupare deosebită la multe centre şcolare agricole ca Sibiu, Tecuci, Şimleul Silvaniei, Turda II, Odobeşti etc.

Nu acelaşi lucru se poate spune despre centrele şcolare agricole Cristuru Secuesc, Bistriţa şi Mediaş. Acest fapt se reflectă şi în nivelul scăzut al lecţiilor predate la şcolile arătate.

Nivelul tot mai ridicat la care s-a desfăşurat munca de instruire şi de educaţie în şcolile agricole se datoreşte în bună parte şi îmbunătăţirii muncii metodice depuse de cadrele didactice şi care cuprinde o gamă variată şi complexă de forme ca: organizarea de lecţii ştiinţifice, referate cu caracter metodic şi profesional, organizarea planificată a interasistenţelor, schimbul de experienţă etc.

În anul 1959/60 au fost asistate 2.231 lecţii, din care 1.859 lecţii au fost notate cu calificativul foarte bine şi bine, 312 lecţii cu satisfăcător şi numai 50 de lecţii cu calificativul nesatisfăcător.

În primul trimestru al anului 1961, situaţia la învăţătură s-a îmbunătăţit şi mai mult. Datorită acestui fapt lecţiile foarte bune şi bune au reprezentat 76 la sută, satisfăcător 23 la sută, iar cele nesatisfăcător 1 la sută.

La centrele şcolare agricole Calafat şi Sibiu, 57 la sută din lecţii au fost apreciate ca foarte bune.

Majoritatea lecţiilor au fost predate la un nivel corespunzător. Noile cunoştinţe transmise elevilor au fost just orientate ideologic şi politic. La consfătuire au fost evidenţiaţi profesorii Amzu Ilie de la Centrul şcolar agricol Voiceşti, Crăciun E. şi Roxin T. de la Centrul şcolar agricol Lugoj, Copil Florian de la Şcoala tehnică pentru mecanizarea agriculturii din Oradea şi Crişan I. de la Şcoala tehnică de îmbunătăţiri funciare din Lipova, care au predat lecţii la un nivel înalt, cu o bună orientare ideologică.

Ridicarea nivelului de cunoştinţe al elevilor a constituit o permanentă preocupare a profesorilor pentru formarea cadrelor la nivelul cerinţelor actuale ale agriculturii. Majoritatea şcolilor au organizat excursii cu caracter ştiinţific, documentar şi cu scop educativ patriotic. De asemenea, s-a acordat o atenţie mulţumitoare cercurilor literare, activităţilor cultural-artistice.

Rezultatele cele mai bune la învăţătură le-au obţinut şcolile care au ştiut să împletească armonios predarea cunoştinţelor profesionale cu cele de cultură generală — printre acestea sînt şcolile din Curtea de Argeş, Fălticeni, Roman I şi altele.

În practica de producţie elevii şi-au însuşit bine deprinderile practice în meseria aleasă. Remarcăm buna organizare a acestei activităţi la Centrele şcolare din Sînnicolaul Mare, Ceacova, Calafat, Tg. Mureş, Salonta, Voiceşti ş.a.

În cadrul consfătuirii s-a analizat şi activitatea celor 37 gospodării didactice experimentale aparţinînd Direcţiei Generale a Învăţămîntului. Acestea au avut în anul 1960 o suprafaţă totală de 7.339 ha. Gospodăriile didactice şi-au încheiat activitatea financiară pe anul 1960 cu un beneficiu de 2.204.001 lei, ceea ce revine aproape 350 lei pe ha. cultivat. Se cuvine evidenţiat faptul că centrele şcolare agricole Calafat şi Ciumbrud au realizat un beneficiu de 450.058 lei, respectiv 418.069 lei, ceea ce reprezintă peste 2.000 lei venit net la hectar.

Consfătuirea directorilor de şcoli din reţeaua Ministerului Agriculturii a constituit un valoros schimb de experienţă şi îndemn la noi succese.

Ing. BÎTA VALERIU
din Direcţia generală
a Învăţămîntului

LA POLOVRACI

Frumoase costume naţionale sînt purtate cu mîndrie de către tineretul din comuna Polovraci, regiunea Oltenia.

Cînd se iau măsuri la timp

De curînd, am luat parte la o şedinţă decadală de analiza muncii la S.M.T. Costeşti, regiunea Argeş. Participau şefii de brigăzi, pontatorii -alimentatori, tovarăşii care lucrează pe atelierul mobil şi alţii.

Veştile aduse din teren erau bune. Pînă la începutul lunii mai, mecanizatorii se apropiaseră de îndeplinirea planului campaniei de primăvară, realizînd aproape 18.000 hantri. Între altele, ei semănaseră 3.247 ha cu porumb, depăşind cu peste 1.000 ha contractele încheiate iniţial.

— Mulţi tractorişti de-ai noştri, mi-a spus tov. ing. Mihai Marin, mecanic controlor şi preşedintele comitetului sindicatului, au făcut progrese mari, străduindu-se a-şi îmbunătăţi munca, de la decadă la decadă. Dacă, de exemplu, la 10 aprilie, în fruntea graficului întrecerii socialiste se aflau brigăzile a 14-a şi a 15-a care îşi îndepliniseră şi depăşiseră planul campaniei de primăvară, la 20 aprilie situaţia s-a schimbat: pe locurile fruntaşe s-au situat brigăzile a 2-a şi a 3-a, conduse de Bolbarici Stelian şi respectiv Nuţă Ştefan, care s-au menţinut în frunte şi la sfîrşitul decadei următoare. De asemenea, tractorişti cum sînt Anca Ilie sau Naum Ion o luaseră înainte lui Stănculescu Ilie sau Pătraşcu Niculae, care fuseseră fruntaşi cu o decadă mai înainte. Doar Netcu Gheorghe din brigada I s-a menţinut în plutonul fruntaş. Aceştia şi alţii ca ei au semănat, în ultimele săptămîni, cîte 15 ha cu porumb zilnic, în loc de 8 ha cît era norma sau au discuit cîte 18 ha în loc de 13 ha cît era prevăzut.

M-am interesat cum anume sînt ajutaţi de către comitetul sindicatului mecanizatorii de la S.M.T. Costeşti să-şi însuşească metodele de lucru ale fruntaşilor şi să obţină randamente mari zilnice pe tractor.

Îndrumat de organizaţia de partid, comitetul sindicatului a organizat consfătuiri de producţie după fiecare decadă, la brigăzile unde s-au constatat rămîneri în urmă, în ce priveşte îndeplinirea planului. O astfel de analiză a fost făcută, de pildă, la brigada I care lucrează la gospodăria colectivă din Păduret, care pînă la 10 aprilie, realizase doar 57,7 la sută din plan faţă de 145 la sută cît realizase brigada a 14-a fruntaşă pe staţiune la acea dată. După analiza făcută, fiecare mecanizator din brigada I a acordat o mai mare atenţie întreţinerii şi exploatării tractoarelor şi folosirii la maximum a timpului bun de lucru. Ca urmare, numai într-o singură decadă această brigadă a realizat apoi 23,3 la sută din planul campaniei de primăvară. Asemenea analize s-au făcut şi la alte brigăzi, care rămăseseră în urmă cu realizarea planului.

În scopul îndreptării lipsurilor, comitetul sindicatului a mers însă mai departe. În foaia volantă ce se scoate decadal, se analizează cu regularitate deficienţele constatate la brigăzi, astfel ca ele să fie cunoscute de toţi mecanizatorii, în scopul evitării lor pe viitor.

Astfel, în ultima foaie volantă se arată că tractoristul Chibriş C-tin din brigada 16-a care a plecat cu tractorul de la Suici la Deduleşti, pentru interese personale a fost sancţionat potrivit regulamentului de ordine interioară. Tractoriştilor Căpăţînă C-tin şi Vasile Ion care au transportat piatră cu nişte remorci în mod clandestin şi în plus au defectat tractoarele, li s-au desfăcut contractele de muncă.

Comitetul sindicatului împreună cu biroul organizaţiei de bază U.T.M. au mai luat o iniţiativă valoroasă, în scopul înlăturării lipsurilor din muncă: la sediul staţiunii a fost înfiinţată o vitrină a rebuturilor, în care sînt expuse diferite piese de tractor deteriorate din cauza lipsei de întreţinere corectă a tractoarelor şi maşinilor agricole.

Bineînţeles că şi despre aceste rebuturi ca şi despre cauzele lor, mecanizatorii află acum cînd sînt permanent în teren, tot din foaia volantă.

Procedînd aşa cum s-a văzut mai sus, comitetul sindicatului contribuie în bună măsură la educarea şi la stimularea mecanizatorilor pentru a lupta pentru o cît mai bună îngrijire şi exploatare a tractoarelor, pentru a îndeplini cu cinste obligaţiile contractuale ce le revin.

AL. RAICU

Pe urmele materialelor publicate

Intr-un articol trimis de corespondentul nostru C-tin Banciu, publicat în nr. 711 al ziarului nostru, se arătau o serie de lipsuri în sectorul legumicol din raionul Feteşti. De curînd, secţia agricolă a acestui raion ne-a arătat că întreaga suprafaţă de 20.000 mp cu răsadniţe a fost însămînţată, luîndu-se măsuri de către gospodăriile colective pentru repicarea la timp a răsadurilor. Primele gospodării colective care au terminat această lucrare au fost „Prietenia romîno-coreeană şi „7 Noiembrie" din comuna Cocargeaua.

★

In nr. 726 al ziarului nostru a fost publicat un articol în care se arăta că elevii veniţi la practică la S.M.T. Tîrnăveni, regiunea Mureş — Autonomă Maghiară, au fost folosiţi la diferite lucrări cu caracter gospodăresc, în loc să fie îndrumaţi să lucreze la atelierul mecanic sau în cîmp la brigăzi. Răspunzîndu-ne, conducerea acestei staţiuni ne arată că criticile aduse au fost juste. Au fost luate măsuri ca activitatea elevilor veniţi la practică să se desfăşoare la locurile de producţie. Totodată, s-au luat măsuri în vederea creării unor bune condiţii de cazare şi hrană pentru aceşti elevi.

★

„Un ritm mai intens lucrărilor agricole în regiunea Ploieşti" se intitula unul din articolele publicate în nr. 726 al ziarului nostru.

„In urma apariţiei acestui articol, care a fost un sprijin serios în munca noastră de îndrumare şi control, ne scriu tovarăşii din conducerea sfatului popular al regiunii Ploieşti, au fost criticate raioanele rămase în urmă cu muncile agricole de primăvară, la şedinţa de lucru ce a avut loc cu şefii secţiilor agricole şi cu vicepreşedinţii sfaturilor populare raionale, luîndu-se totodată măsuri de remedierea lipsurilor. Ca urmare, pînă la 10 mai porumbul a fost însămînţat în întregime, trecîndu-se cu forţe sporite la întreţinerea culturilor".

★

Corespondentul nostru Ioan Maţiu, ne-a trimis de curînd un articol intitulat „3.158 de litri de lapte în medie la G.A.S. Salonta — abia 2.000 la G.A.S. Inand", care a fost publicat în ziarul nostru.

Răspunzînd criticilor făcute, conducerea gospodăriei de stat Inand ne arată că s-au luat măsuri ca deficienţele din sectorul zootehnic să fie înlăturate. Analizîndu-se periodic munca în acest sector, s-a reuşit ca îngrijitorii să-şi ridice calificarea profesională, să se asigure o mai bună bază furajeră, să se facă economii cît mai importante de fînuri şi concentrate, înlăturîndu-se cu totul risipa.

★

Conducerea gospodăriei agricole de stat Oprişeşti, raionul Adjud, — unde — aşa cum s-a arătat într-un foileton publicat în ziarul nostru, au fost lăsate pe cîmp în toamna anului 1960, unele pluguri şi semănători, ne-a răspuns — ce e drept cam tîrziu şi cam pe ocolite — că cele arătate au fost juste.

Conducerea gospodăriei menţionează că trăgîndu-se învăţăminte din cele întîmplate, au fost luate măsuri ca pe viitor, după terminarea lucrărilor în cîmp, utilajele să fie retrase la vreme şi stocate cu grijă la secţii

LA CORBEANCA

— Cît vezi cu ochii, pămîntul ăsta era al moşierilor şi al chiaburilor. Da' acum e-al nostru, al ăstora care-l muncim uniţi în gospodăria colectivă 9 Mai.

— Multe s-au schimbat şi-n comuna noastră, în anii regimului democrat-popular! continuă Mihăilă urmărind zborul unui pietruşel. Cine-ar fi crezut c-o s-avem şi noi cămin cultural, bibliotecă cu mii de volume, cinematograf cu 600 de locuri, şcoală elementară de 7 ani, baie comunală, staţie de radioficare şi toată comuna electrificată! Toate astea — şi altele care vor mai veni, că nu ne oprim aici — făcute în anii puterii populare.

Am simţit din plin amărăciunea neştiinţei de carte. Şi n-am uitat umilinţa la care mă supunea chiaburul Titi Cireşanu, cînd îmi rînjea peste parmalîc: „Ca să duci oile la păscut, nu-ţi trebuie carte, mă! Că oile mele sînt mai deştepte decît tine şi cunosc ele drumul şi singure!" Acum... da' uite c-am ajuns. Stai, că nu te cunoaşte pe dumneata!

Niculae Mihăilă deschide poarta proaspăt vopsită şi mă pofteşte în casă. In faţa unui războï, o femeiuşcă oacheşă, cu o garoafă prinsă-n păr şi mai multe gheme de lînă lîngă ea, cîntă şi lucrează.

— Nevastă-mea! mi-o recomandă el. Da' văd c-avem şi musafiri: Veta Alexandru, mulgătoare fruntaşă în colectiva noastră. Impreună cu soţul ei a avut 900 de zile-muncă şi-i vorba să-şi facă şi ei case noi. Să-şi facă dacă au muncit! Uite-le şi pe utemistele noastre Pop Lucreţia şi Pop Paraschiva, mulgătoare fruntaşe şi ele, cu 860 zile-muncă şi... ambiţia de a-şi cumpăra mobilă de la oraş. Măi Constanţo, ia lasă niţel covoru' şi fă-ne cîte o cafea.

Imi rotesc privirile prin casă. Trei camere mari, frumos mobilate. Are şi radio colectivistul Mihăilă. Şi aragaz.

— Cînd ţi-ai făcut toate astea? îl întreb

— De cînd sînt în colectivă! Am şi vacă, păsări şi şase oi. Şi cînd mă gîndesc cît de săraci am fost înainte vreme! continuă el depănîndu-şi amintirile. Dintr-o sfoară de pămînt, părinţii nu puteau să sature cinci guri. Argăţeam şi noi la chiaburul Cireşanu da' tot flămînzi ne culcam — că trăgeam ca lupii dintr-o bucată de mămăligă şi-o ceapă, iar pentru rest ne băgam burta-n draci cu apă. Seara, cînd ne-ntorceam cu turma de la zăvoi, chiaburul ne aştepta pe stănoaga podiştei şi începea numărătoarea oilor: „Una... două... trei,.. mă prăpădiţilor, le-aţi lăsat să se sature?" „Le-am lăsat — zicea tata cătrănit — că doar nu era să le mîncăm noi iarba!" „Cît vă ştiu de nemîncaţi, sînteţi capabili şi d-asta!" zicea chiaburul în batjocură. Şi dacă-i spuneam că se săturaseră oile, da' nouă ne chiorăiau maţele de foame şi-o să crăpăm de-atîta apă, el rîdea cu gura pînă la urechi: „Lasă, bă, că apa-ngraşă! Nu crăpaţi voi din atît!" N-am crăpat. A crăpat el. Da nu l-au plîns nici cîinii! Da-i vorba... mai ne faci una, Constanţo? Hai... Şi cum spun, pe urmă au venit zilele bune şi pentru noi. Partidul nostru a avut grijă de ţăranii săraci. La reforma agrară din 1945 am primit şi eu 3 hectare de pămînt. Ei!... la trei hectare, adaugă el zîmbind, parcă am mai prins şi eu niţel curaj să-mi arunc privirile peste gardul vecinei. Că eram în vorbă de mai mulţi ani, da' tot o amînasem din cauza sărăciei. Şi-ntr-o bună dimineaţă i-am ţinut calea: „Măi Constanţo, zic, aş vrea să-ţi spun ceva..." „Ştiu" mi-a răspuns ea îmbujorată. N-a trecut mult de la întîlnirea aceasta şi... ne-am căsătorit. Ssst!... să n-audă că vorbim de ea. Pe urmă am intrat în colectivă, că oricîtă uşurare ne-a adus pămîntul primit în '45, pe bucata aceea muncită individual, nu poţi agonisi belşugul ca atunci cînd munceşti în colectiv, pe tarlale fără haturi, cu maşinile şi tractoarele. Ce să-ţi spun, belşug în toată regula — că numai anul trecut, pentru 477 zile-muncă am primit 1.600 kg. grîu, 2.600 kg. porumb boabe, 500 kg. cartofi, 84 kg. zahăr, vin şi alte produse, plus 5.000 de lei, bani în mînă. Prisosul de cereale l-am valorificat prin cooperativă şi acum avem de gînd... da' dacă vrei să ştii mai multe... Constanţo, mai pune un tacîm la masă!

VALERIU FILIMON

Ion Pintea, preşedintele colectivei din Mădăras

(Urmare din pag. 1)

de an la Mădăraş sînt încorporate în sol mari cantităţi de lupin. Ca urmare, la grîu şi porumb se observă sporuri de 600 pînă la 800 kg la hectar. A luptat pentru mărirea suprafeţei cultivată cu cînepă pentru fuior, explicînd colectiviştilor că e o cultură bănoasă. Mai rezervaţi, membrii consiliului de conducere i-au spus: „Te apuci de atîtea şi n-ai să faci nimic". „Dacă nu intri în apă, apăi nu mănînci peşte", a răspuns Pintea. Urmarea a fost că s-a obţinut un venit de circa 10.000 de lei la hectarul cultivat cu cînepă şi că în 1960 toată lumea a fost de acord că suprafaţa trebuie mărită.

Dar preşedintele din Mădăraş este tot atît de îndrăgostit şi de zootehnie. El îţi vorbeşte cu mîndrie despre „orăşelul zootehnic" al colectivei, despre faptul că la sfîrşitul anului vor avea 546 de bovine, 320 de porcine, peste 2.000 de păsări, despre cele 2.000 de oi merinos.

Setea de învăţătură a lui Ion Pintea s-a transformat acum într-o pasiune constantă pentru cărţi. In aceşti ani şi-a făcut o bibliotecă personală de multe zeci de volume. Şi cît ar fi de tîrziu, seara, cînd se întoarce de pe cîmp, preşedintele citeşte măcar cîteva pagini.

Cu emoţie, comunistul Ion Pintea îşi aminteşte despre cele văzute în o seamă de colhozuri din Uniunea Sovietică, despre vizita făcută în R. P. Ungară.

Din 1957 preşedintele gospodăriei colective din Mădăraş este deputat în sfatul popular al regiunii Maramureş. A muncit cu multă tragere de inimă; în primăvara acestui an alegătorii săi i-au dat mandat să-i reprezinte şi în Marea Adunare Naţională.

Aşadar, pe umerii comunistului Ion Pintea apasă o nouă răspundere, dar el este mîndru, căci mai presus de orice este vorba de încrederea oamenilor, de preţuirea lor.

Lucrări apărute în Editura Agro-Silvică:

N. ŞTEFAN şi COL.: „Pomicultura specială"

564 pagini, — 42,40 lei

În această lucrare se analizează, pe specii, condiţiile şi metodele agrotehnice care favorizează creşterea şi rodirea pomilor. Lucrarea cuprinde noţiunile privind principalele specii pomicole: mărul, părul, gutuiul, prunul, caisul, cireşul, vişinul, piersicul, alunul, migdalul, castanul şi arbuşti fructiferi.

Prin faptul că în viitorul apropiat mărul urmează să devină principala cultură pomicolă de la noi, i s-a acordat un spaţiu mai mare, descriindu-se mai pe larg multe din măsurile agrotehnice recomandate de ştiinţă.

Lucrarea urmăreşte să pună la dispoziţia tehnicienilor şi pomicultorilor principalele cunoştinţe biologice şi metode agrotehnice cu ajutorul cărora se poate valorifica raţional potenţialul de producţie a livezilor şi lichida periodicitatea de rodire a pomilor.

D. DEFOUR: „Construcţii economice în G. A. C."

72 pagini, — 1,60 lei.

Lucrarea cuprinde indicaţii practice privind construirea de adăposturi corespunzătoare pentru diferite specii şi categorii de animale. Se dau îndrumări pentru folosirea resurselor şi posibilităţilor locale în vederea reducerii preţului de cost al adăposturilor.

Noul cămin cultural din comuna Iaşi, regiunea Oltenia

Recoltarea trifolienelor la timp şi în bune condiţii — sarcină de mare importanţă pentru G.A.S.-uri

În vederea realizării importantelor sarcini pe care Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. le-a trasat G.A.S.-urilor în direcţia sporirii numărului de animale şi măririi productivităţii lor, o deosebită importanţă are asigurarea unor furaje de calitate cît mai superioară, în cantităţi cît mai mari, în sortimente variate şi cu un conţinut cît mai mare de albumină digestibilă.

Fînul de leguminoase provenit din lucernă, trifoi sau borceaguri este unul din nutreţurile valoroase şi strict necesare în hrana animalelor mai ales în perioada de iarnă. El constituie în majoritatea cazurilor izvorul principal de vitamine şi săruri minerale din raţiile zilnice de hrană.

Valoarea alimentară a fînurilor depinde de condiţiile în care se recoltează, de metodele de preparare şi conservare a acestora. În general condiţiile principale pentru a obţine un fîn nutritiv şi de calitate sînt următoarele: alegerea celui mai potrivit moment de recoltare şi executarea cositului în perioadă cît mai scurtă în cadrul termenului optim; uscarea rapidă a masei verzi, strîngerea şi depozitarea în cel mai scurt timp.

Cînd cosirea trifolienelor se face la timpul potrivit, adică în perioada de îmbobocire — început de înflorire (10%), fînul conţine cea mai mare cantitate de substanţe nutritive, are digestibilitatea cea mai sporită şi valori alimentare ridicate în comparaţie cu alte epoci de recoltare:

Moment de recoltare	Producţii realizate la ha: fîn	albumină digestibilă	unităţi nutritive
	kg	kg	kg
La îmbobocire	2600	23,9	1378
La început de înflorire	3000	26,7	1411
În floare	3200	23,3	1280

Aşa după cum se vede din tabelul de mai sus, cele mai multe kg de albumină digestibilă şi unităţi nutritive s-au obţinut atunci cînd recoltarea lucernei s-a făcut în perioada de început de înflorire şi anume cînd 10 la sută din masa plantelor a fost înflorită. În afară de aceasta plantele recoltate într-un stadiu mai tînăr au elasticitate mai mare, ceea ce face ca pierderile de frunze cu ocazia manipulaţiilor să fie cele mai mici, de numai 0,6% din greutatea totală faţă de 1,7% cînd se recoltează la înflorirea completă şi de 8,8% cînd recoltatul se face la începutul formării seminţei.

Intîrzierea recoltării duce la scăderea conţinutului în substanţe nutritive, scăderea digestibilităţii, creşterea considerabilă a conţinutului fînului în celuloză şi la micşorarea numărului de coase.

A doua condiţie pentru obţinerea unui fîn de calitate şi bogat în carotină (provitamina A) este scurtarea perioadei de recoltare şi uscare a masei verzi — deoarece prelungirea proceselor de fermentaţie duce la pierderea substanţelor nutritive. Din această cauză prima fază de uscare a leguminoaselor trebuie să fie cît mai scurtă (3—8 ore) pentru a se asigura eliminarea rapidă a apei, urmată de moartea plantelor. În faza de pălire plantele trebuie să ajungă la umiditatea de 50—60%; în faza a doua, faza de uscare care este mai lungă şi care de obicei durează 65—70 ore, plantele trebuie să ajungă la umiditatea de conservare. Perioada de uscare se caracterizează prin puternice procese de oxidare şi fermentaţie şi dacă ea se prelungeşte, atunci pierderile în carotină, proteină şi alte substanţe sînt mult mai mari. Dacă veştejirea lucernei se produce rapid, în cel mult 8 ore, pierderile de substanţă uscată reprezintă 1,6%, faţă de veştejirea în 24 ore cînd pierderile sînt de 3 ori mai mari, ajungînd la 4,8%. De aici tragem concluzia că practic durata dintre cosirea şi depozitarea fînului trebuie scurtată cît mai mult.

O altă condiţie de care trebuie să ţinem seama la prepararea fînului de leguminoase este ca plantele cosite să fie cît mai puţin expuse la soare, deoarece altfel ele îşi schimbă culoarea devenind albicioase, îşi pierd frunzele şi inflorescenţele foarte uşor şi scad astfel în greutate şi în valoare nutritivă. Un fîn de bună calitate trebuie să aibă culoarea verde intens deoarece se ştie că acolo unde este prezentă clorofila se găseşte şi provitamina A — carotina. Carotina se distruge mai ales în prima fază de uscare cînd din cauza temperaturilor ridicate, a intensităţii luminii şi cînd acţiunea temperaturii şi luminii se produce pe o suprafaţă cît mai mare. În medie, prin uscare în brazde, pierderile au fost de 53%, iar în cazul cînd fînul a fost plouat, de 68%.

Pentru ca pierderile cantitative şi calitative să fie cît mai mici în timpul preparării şi pentru a se obţine un fîn bogat în vitamine şi cu valoare nutritivă mare, o atenţie deosebită trebuie acordată alegerii celei mai bune metode de uscare. In această privinţă se cunosc următoarele procedee de uscare: uscare pe sol (în brazde, purcoaie, valuri); uscare pe suporţi (prepeleci, capre) şi uscare artificială prin curent de aer rece sau aer cald.

În sistemul de uscare pe sol, masa verde cosită se ţine în brazde timp de 2—5 ore pentru a se păli uşor; apoi se adună în purcoale sau în valuri unde se lasă cel mult 24—36 ore, timp în care umiditatea scade pînă la 40%. După aceasta, fînul se strînge în căpiţe unde se definitivează uscarea. Prin căpiţat, plantele îşi păstrează aroma şi elasticitatea, umiditatea se uniformizează şi scade higroscopicitatea.

În sistemul de uscare pe suporţi (prepeleci sau capre), masa verde pălită timp de 2—4 ore se aşază pe suporţi într-un strat gros de 50—70 cm, unde se lasă să se usuce pînă cînd se transportă în şiră fără a suferi o altă manipulare. Sistemul de uscare pe suporţi aduce cele mai mici pierderi la uscarea fînului în comparaţie cu uscarea în brazde. Asigurînd un plus de 500 kg fîn la fiecare hectar, acest sistem acoperă cheltuiala care se face cu suporţii socotiţi la 120—140 buc. prepeleci, 24—30 capre mari, 40—48 capre mici sau 10—20 capre în formă de colibă la hectarul cu o producţie medie de 10—12 tone masă verde. Uscarea pe suporţi este metoda cea mai indicată pe timp nefavorabil şi în zonele cu precipitaţii de peste 600 mm, deoarece pierderile sînt de două ori mai mici decît atunci cînd fînul se usucă în brazde.

În U. R. S. S., în alte ţări şi chiar la noi se practică cu rezultate extrem de bune prepararea fînului prin uscare cu curenţi de aer rece, sau uscarea artificială prin aer cald în scopul de a reduce la maximum pierderile de substanţe nutritive şi vitamine. Uscarea artificială rapidă a nutreţurilor verzi conservă aproape în întregime substanţele nutritive din plante, dînd un fîn cu o valoare alimentară mai mare decît a celui obţinut prin uscare naturală, fiind echivalentă cu aceea a nutreţurilor concentrate.

În anii cînd precipitaţiile dese şi abundente din momentul recoltării trifolienelor nu îngăduie prepararea masei verzi în fînuri, după metodele indicate mai sus şi cînd masa verde cosită este expusă degradării pînă la pierderea ei în întregime, atunci însilozarea masei verzi este unica şi metoda sigură de conservare a acesteia. Prin însilozare, pierderile variază în limite foarte mici: 5—15 la sută din substanţa uscată şi proteină.

Ing. N. DAVIDESCU
din Departamentul Gostat

Foloasele asigurărilor de persoane la ADAS

Ridicarea continuă a nivelului material şi cultural al oamenilor muncii, constituie preocuparea permanentă a partidului şi guvernului nostru. Statul nostru investeşte sume importante pentru acţiunile social culturale, care măresc veniturile reale ale cetăţenilor de la oraşe şi sate.

Pe lîngă măsurile luate de stat pentru dezvoltarea continuă a acţiunilor privind asigurările sociale şi asistenţa socială, oamenii muncii au posibilitatea ca prin asigurările de persoane încheiate la Administraţia Asigurărilor de Stat, să ia şi din mijloacele lor proprii, în timpul cît se bucură de întreaga lor capacitate de muncă, măsuri suplimentare de prevedere pentru ei şi familiile lor.

Se pot încheia asigurări mixte de persoane şi asigurări pentru cazurile de accidente. Asigurările mixte de persoane dau posibilitatea asiguraţilor să realizeze şi o economie planificată în sensul că sumele depuse periodic de asiguraţi drept prime de asigurare, în cazul asigurărilor mixte de persoane, se restituie la expirarea asigurării, ADAS suportînd riscurile asumate prin contractul de asigurare, pe toată durata valabilităţii acestuia. In acelaşi timp prin participarea la tragerile de amortizare lunare se pot încasa şi înainte de expirarea asigurării, sumele asigurate.

Asigurările pentru cazurile de accidente, constituie un sprijin material pentru oamenii muncii în cazul cînd un accident — întîmplat la locul de muncă, sau în orice împrejurare — le-ar micşora capacitatea de muncă ori i-ar împiedica să mai muncească.

Inţelegînd rolul şi importanţa asigurărilor de persoane, zi de zi tot mai mulţi ţărani muncitori încheie astfel de asigurări.

Ca urmare a avantajelor acordate asiguraţilor de Administraţia Asigurărilor de Stat, în anul 1960 oamenii muncii de la oraşe şi sate, au încheiat peste 270.000 asigurări mixte de persoane şi peste 1.370.000 asigurări pentru cazurile de accidente, adică cu 48 la sută, respectiv cu 75 la sută mai multe asigurări, decît în anul 1959. Sumele plătite asiguraţilor în anul 1960 pentru cazurile asigurate, amortizări etc., se ridică la peste 10.000.000 lei. Printre ţăranii muncitori care au primit sume ca urmare a asigurărilor încheiate sînt: Burdaru Gheorghe colectivist la G.A.C. Gh. Doja, raionul Slobozia, reg. Bucureşti, Modroş Apostol, colectivist la G.A.C. Asan-Aga, raionul Drăgăneşti, reg. Bucureşti, Mihai Augustin, muncitor la S.M.T. Frăsinet, raionul Lehliu, regiunea Bucureşti, Stanislav V. Emil, colectivist la G.A.C. Drumul lui Lenin, comuna Bărăganul, raionul Negru Vodă, reg. Dobrogea, Voinescu Stan tractorist la G.A.S. Iosif Clisici din com. Stăncuţa, raionul Brăila, reg. Galaţi, Niculae Elena muncitoare la S.M.T. Bărcăneşti, raionul Ploieşti, regiunea Ploieşti, Sălăjan Simion, muncitor la S.M.T. Bonţida, raionul Gherla, regiunea Cluj, Vlad Ioachim agricultor în comuna Tentea, raionul Gherla, regiunea Cluj.

Asigurările pentru cazurile de accidente, care se bucură de o largă popularitate în rîndul oamenilor muncii de la sate, oferă largi avantaje celor ce se asigură şi se încheie cu prime foarte reduse. Astfel, pentru o asigurare încheiată la suma de 10.000 lei pentru cazul de accidente, pe intervalul de 6 luni, un agricultor va plăti 12 lei, un tractorist pentru aceeaşi sumă însă pe termene de 3 luni, 12 lei.

Pentru asigurările mixte de persoane, primele de asigurare se pot achita şi în rate lunare, trimestriale, semestriale sau anuale după posibilităţile de plată şi la cererea celor ce se asigură.

Un rol deosebit în dezvoltarea asigurărilor de persoane îl au şi organele sindicale şi administrative din unităţile S.M.T., G.A.S., G.A.C. etc. prin sprijinul cărora activitatea agenţilor de asigurare şi a responsabililor cu munca ADAS, în organizarea de prelucrări, convorbiri sau discuţii, în vederea contractării de asigurări şi încasări la timp a primelor la asigurările de persoane, trebuie să se îmbunătăţească zi de zi.

Asigurările de persoane ce se pot încheia la Administraţia Asigurărilor de Stat — instituţie creată în anii regimului democrat popular — au un important rol social-economic, dezvoltînd spiritul de prevedere al cetăţenilor asiguraţi, contribuind l ridicarea continuă a bunăstării lor.

CATANA MIRCEA

În gospodăriile agricole colective

Construcţii zootehnice trainice şi ieftine, date la timp în folosinţă

Sarcini de seamă

Anul acesta, ca urmare a sprijinului acordat de partid şi guvern dezvoltării gospodăriilor agricole colective, au fost luate măsuri ca numărul construcţiilor necesare producţiei să crească mult în comparaţie cu anul 1960. În prezent, în întreaga ţară se desfăşoară cu intensitate sporită aprovizionarea cu materiale şi atacarea obiectivelor incluse în plan. Pentru a afla care e stadiul construcţiilor în gospodăriile agricole colective ne-am adresat tov. ing. I. H. Popescu, directorul direcţiei construcţii din Ministerul Agriculturii, care la întrebările puse ne-a dat următoarele răspunsuri:

Convorbirea noastră

ÎNTREBARE: Ce ne puteţi spune despre întocmirea schiţelor de sistematizare a centrelor gospodăreşti ale gospodăriilor colective?

RĂSPUNS: Pînă acum, au fost întocmite şi avizate la regiuni circa 85 la sută din schiţele de sistematizare prevăzute în plan. Procentul ar fi fost şi mai bun dacă în unele regiuni cum sînt Cluj sau Bacău, aceste lucrări nu ar fi fost întîrziate. De aceea, este necesar ca secţiile agricole regionale şi comitetele executive ale sfaturilor populare raionale să sprijine grăbirea întocmirii acestor schiţe, deoarece fără ele nu se pot da autorizaţiile de construcţii şi nu se pot începe lucrările.

ÎNTREBARE: Care e situaţia atacării obiectivelor noi, importante?

RĂSPUNS: Anul acesta, în gospodăriile colective se construiesc, între altele, 5360 de grajduri de animale, 3314 maternităţi şi îngrăşătorii de porci, 1628 saivane pentru oi, 1680 magazii pentru cereale. Trasarea construcţiilor planificate a fost în general efectuată acolo unde schiţele de sistematizare au fost întocmite şi avizate. În ce priveşte începerea lucrărilor, din cele 19.280 obiective prevăzute a se construi în gospodăriile colective în acest an, au fost începute 4.607 şi terminate 675. Rezultatele cele mai bune s-au obţinut pînă acum în regiunile Argeş, (unde din 1.385 obiective planificate au fost atacate pînă acum 416 şi terminate 100, din care 24 grajduri, 15 saivane şi 6 maternităţi) şi Bucureşti (unde din 3.155 obiective au fost atacate peste 1.236 şi terminate şi date în folosinţă 274, din care 100 de grajduri). Rezultate satisfăcătoare s-au obţinut şi în regiunea Dobrogea, unde din 1.732 obiective planificate au fost atacate 659 şi terminate 34. În alte regiuni cum sînt Iaşi, Suceava, Bacău, numărul construcţiilor începute este foarte mic. Astfel, în regiunea Bacău, din 671 obiective planificate, n-au fost atacate pînă acum decît 49, terminîndu-se numai 5. În regiunea Suceava, din 478 de obiective prevăzute în plan, au fost începute numai 20, dar nu s-a terminat nici unul. În regiunea Iaşi, din 1.391 de obiective planificate, s-au început numai 59, terminîndu-se abia 2. Acest lucru trebuie analizat de către secţiile agricole regionale şi raionale cu spirit de răspundere şi luate măsuri de sprijin concret, astfel ca ritmul lucrărilor să fie mult intensificat.

ÎNTREBARE: Ce anume măsuri trebuie luate în vederea grăbirii lucrărilor de construcţii în gospodăriile colective?

RĂSPUNS: Pînă la sfîrşitul acestui trimestru trebuie întocmite şi avizate toate schiţele de sistematizare a centrelor gospodăreşti. Pînă la aceeaşi dată, trebuie obţinute şi autorizaţiile de construcţii şi efectuată amplasarea pe teren a lucrărilor. Este necesar apoi să fie întocmit în toate regiunile cîte un grafic al lucrărilor. O mare atenţie trebuie să acorde gospodăriile colective contractării materialelor repartizate şi urmăririi livrării acestor materiale în termen, ca astfel munca pe şantiere să se desfăşoare în cele mai bune condiţii.

Socot apoi că este absolut necesar ca în fiecare lună să se analizeze pe plan regional modul cum se desfăşoară activitatea pe şantierele de construcţii în gospodăriile colective, luîndu-se cu acest prilej măsurile ce se impun în vederea realizării lucrărilor la timp şi de bună calitate.

ION DRINCU

În numai un an de zile, colectiviştii din Foeni, raionul Carei, au înălţat trei grajduri de animale. Nu mai este de mirare deci faptul că la un an după înfiinţarea sa gospodăria colectivă are un fond de bază de 1.300.000 lei.

Foto: LUCIAN CURSARU

Prin folosirea resurselor locale

O susţinută muncă de construire a obiectivelor destinate producţiei se desfăşoară şi la gospodăria agricolă colectivă „Dezrobirea" din comuna Ştefan cel Mare, raionul Corabia.

Pentru ca obiectivele propuse să fie construite la un preţ de cost cît mai scăzut, colectiviştii dau mare atenţie folosirii resurselor locale. Astfel, au fost confecţionaţi prin muncă voluntară peste 58.000 de chirpici, iar pentru acoperiş au fost şi vor fi folosiţi 10.500 snopi de stuf recoltat de colectivişti din bălţile din împrejurimi.

Pînă de curînd aici au şi fost terminate 2 grajduri, 2 remize, 1 atelier de fierărie şi un incubator, parte din ele fiind date în folosinţă. S-au început lucrările de construcţie pentru alte 2 grajduri, 2 maternităţi de scroafe, 1 magazie, 3 remize, 2 pătule, 2 puierniţe, 1 atelier de tîmplărie.

Cele mai bune rezultate la confecţionarea chirpicilor le-au obţinut brigăzile a I-a condusă de Stăvaru Stan şi a 10-a condusă de Ştefan Dimulescu. La lucrările de construcţii s-au evidenţiat colectiviştii Călinescu Gheorghe, Bold Alexandru, Ion T. Cioacă, Aurică Muşat şi alţii.

D. CUMPĂNAŞU
corespondent

În gospodăriile colective din regiunea Oltenia

● Gospodăriile agricole colective din regiunea Oltenia vor ridica în acest an aproape 1.100 de construcţii. Cele mai multe dintre aceste obiective sînt destinate sectorului zootehnic. Şi acest fapt subliniază atenţia sporită pe care gospodăriile colective o acordă dezvoltării creşterii animalelor. Astfel, se vor construi: 358 de grajduri, 253 de maternităţi pentru scroafe, 150 de îngrăşătorii pentru porci şi 130 de saivane.

● Spre deosebire de raioanele Corabia şi Caracal unde procurării materialelor şi lucrărilor de construcţii propriu zise li s-au dat, chiar de la începutul anului, cuvenita atenţie (în raionul Corabia au fost atacate încă de acum două luni peste 70 de construcţii), în alte raioane: Craiova, Filiaşi, Vînju Mare, începerea executării construcţiilor întîrzie în multe unităţi. În raionul Craiova, de exemplu, din cele 21 de grajduri prevăzute a fi executate, numai la 5 au început lucrările.

● Prin recenta Hotărîre a partidului şi guvernului cu privire la creşterea numărului de animale în gospodăriile colective, unităţile din Oltenia au primit din partea statului credite reprezentînd 50 la sută din valoarea construcţiilor. Pentru executarea cît mai economicoasă a obiectivelor planificate, adunările generale ale multor gospodării, mai ales din Segarcea şi Băileşti, au hotărît ca prin muncă patriotică să confecţioneze chirpici şi cărămizi, să scoată şi să care pietriş, stuf etc.

Angajament îndeplinit

Gospodăria colectivă „1 Mai" din comuna Mărgăriteşti, raionul Balş, este una din cele mai mari unităţi de acest fel din raion. Totodată ea se numără printre gospodăriile colective fruntaşe.

Colectiviştii şi-au luat în acest an o serie de angajamente care se îndeplinesc cu succes. Între acestea se numără şi angajamentul de a construi un grajd pentru o sută de vaci. Grajdul a fost dat în folosinţă zilele trecute.

La construcţia acestuia au participat voluntar zeci de colectivişti, vîrstnici şi tineri. Prin munca acestora, gospodăria a economisit peste 15.000 lei. Duzescu Gheorghe, Nicola Gheorghe, Vasile I. Vasile, Breazu Gheorghe, precum şi utemiştii Jana Lancă, Flancu Eugenia şi Ruiu Gheorghiţa se numără printre colectiviştii care au muncit cu multă însufleţire la construcţia grajdului.

De curînd, colectiviştii au început construcţia unui nou grajd cu o capacitate tot de 100 de capete. Ei au propus consiliului de conducere al gospodăriei ca la ridicarea acestei noi construcţii să prevadă o economie de 20.000 de lei, faţă de deviz. Economia se va obţine prin munca voluntară pe care membrii gospodăriei s-au angajat să o depună.

PREDA T. ION
corespondent

Construcţii ieftine

De curînd, tînăra gospodărie colectivă „Tudor Vladimirescu" din satul Răsucenii de Jos, raionul Drăgăneşti-Vlaşca, a pus bazele sectorului zootehnic prin cumpărarea de vaci şi oi. Acum, colectiviştii se îngrijesc de asigurarea unor adăposturi corespunzătoare pentru animale. Astfel, în prezent în gospodărie este în curs de construcţie un grajd pentru 100 de capete de taurine. Pentru ca grajdul să coste cît mai ieftin, la acoperirea lui se va folosi stuful recoltat în iarnă de pe malurile Cîlniştei.

CARAPANCEANU ŞTEFAN
corespondent

Lucrările trebuie începute la timp

Sporirea efectivului de animale pune în faţa gospodăriilor agricole colective din raionul Turda sarcina asigurării adăposturilor necesare. Ţinînd cont de acest fapt, multe gospodării colective şi-au propus în planul de producţie pe anul în curs să construiască printre alte obiective şi un număr mare de grajduri, saivane, maternităţi pentru scroafe.

În multe gospodării colective se observă o bună preocupare pentru începerea acestor construcţii. Colectiviştii din Bolduţ, de pildă, au lucrat cu multă sîrguinţă la terminarea grajdului pentru 80 de animale mari. Colectiviştii din Şutu folosesc în mare măsură la construirea unui grajd pentru 50 de vite materiale din resurse locale. Fundaţia e făcută din piatră, iar zidul din cărămizi nearse lucrate în gospodărie. La gospodăria colectivă din Luna se va construi un grajd pentru 100 de animale. Autocamionul colectivei a şi început să care balast la locul unde va fi ridicat grajdul.

Sînt însă o serie de gospodării colective care nu se preocupă de începerea construcţiilor planificate, iar altele folosesc nechibzuit împrumuturile acordate de stat. Gospodăria colectivă din Sopor, de pildă, a cumpărat de 22.000 de lei numai ţigle. Pînă acum însă, în această gospodărie nu au început lucrările de construcţii. La Călăraşi, gospodăria colectivă urmează să construiască în acest an adăposturi pentru 300 de animale şi o maternitate pentru scroafe. Din păcate, pînă în prezent nici aici construcţiile nu au fost începute.

Este necesar ca organele agricole din raionul Turda să acorde mai mult sprijin gospodăriilor colective pentru ca în cel mai scurt timp lucrările de construcţii să înceapă în toate unităţile şi ele să se desfăşoare într-un astfel de ritm încît să se asigure îndeplinirea prevederilor de plan.

I. CORDOŞ
corespondent

SE DEZVOLTĂ SECTORUL OVIN

S-a dezvoltat mult în ultima vreme ferma de ovine a gospodăriei agricole colective „Tractorul Roşu" din comuna Cristian, regiunea Braşov. În fotografie: o parte din cele 2.000 de oi, la păşunat.

LA FERMA DE PĂSĂRI

Împreună cu inginerul agronom Constantin Goga, pătrundem într-o încăpere curată ca un adevărat laborator. Aci este instalat incubatorul gospodăriei colective „Drumul Belşugului" din Filiaşi.

O tînără fată aplecată asupra unui raft cu ouă, verifică temperatura cu ajutorul termometrului. Văzîndu-ne, întoarse capul şi zîmbi...

Inginerul agronom nu scăpă din vedere să facă prezentarea. Fără să o întreb, Florica Pîrvuică începu să-mi povestească aproape întreg procesul scoaterii puilor. În rafturi, ouă abia aşezate de curînd. Aflu mai tîrziu că sînt a doua serie pusă la incubat.

— Prima serie de 800 pui de rasă Rhode şi vreo 144 boboci de raţă i-am predat acum două zile fermei de păsări — îmi spune tînăra colectivistă. În locul lor, alte 800 de ouă au fost aşezate în rafturi.

Am pornit împreună cu inginerul agronom spre ferma de păsări pentru a vedea puii scoşi de la incubator. Pe drum, inginerul mi-a vorbit cu preţuire despre munca îngrijitoarei de păsări Ioana Gîngu. Datorită bunei îngrijiri şi hrăniri a păsărilor, gospodăria colectivă „Drumul belşugului" a obţinut în anul trecut rezultate frumoase din acest sector.

Am intrat pe poarta fermei de păsări. Într-unul din padocurile de sîrmă, îngrijitoarea Ioana Gîngu împărţea hrană puilor plăpînzi şi gingaşi veniţi pe lume de numai cîteva zile. Ceva mai încolo, 144 de boboci de raţă împodobiţi cu puful lor galben consumau cu lăcomie amestecul de mălai şi verdeaţă.

M-am oprit în dreptul puilor de găină. De la tovarăşa Ioana am aflat că gospodăria colectivă a prevăzut să realizeze în acest an din vînzarea păsărilor şi ouălor un venit de peste 80.000 de lei.

„Pe lîngă păsările contractate cu statul, vom opri pentru prăsilă 1.000 de păsări ouătoare. De la începutul anului am valorificat pe bază de contract peste 5.500 de ouă în afară de cele care au fost date altor gospodării colective pentru reproducţie. În felul acesta şi noi cei de la ferma de păsări contribuim la creşterea fondului de bază al colectivei noastre, la aprovizionarea oamenilor muncii de la oraşe cu carne şi ouă de pasăre din abundenţă".

Din cuvintele îngrijitoarei Ioana Gîngu se desprinde hotărîrea ei de a contribui cu toate forţele la dezvoltarea gospodăriei colective. Şi ca utemista Florica Pîrvuică şi Ioana Gîngu sînt foarte mulţi colectivişti harnici aici la Filiaşi.

JENI BĂCILĂ
corespondent

Realizări şi perspective

Gospodăria agricolă colectivă „Steagul Roşu" din comuna Boian, regiunea Cluj, a împlinit de curînd 10 ani de la înfiinţare. În aceşti ani colectiviştii au reuşit să obţină însemnate realizări. Gospodăria lor fiind azi milionară.

La temelia dezvoltării colectivei a stat preocuparea colectiviştilor pentru sporirea avuţiei obşteşti. Dacă la înfiinţare, G.A.C. avea un fond de bază de cîteva zeci de mii de lei, la sfîrşitul anului 1960 valoarea fondului de bază era de peste 1.336.000 lei.

În cadrul gospodăriei au fost create noi şi importante ramuri aducătoare de venituri. În prezent, ferma de animale a gospodăriei cuprinde 265 capete taurine, din care 53 vaci cu lapte, 110 viţele şi juninci, 46 scroafe de prăsilă, 700 ovine şi aproape 700 păsări. Colectiviştii au făcut plantaţii de pomi şi vie. Pe dealurile care în trecut erau sterpe se întind azi 24 ha cu pomi fructiferi şi 12 ha cu viţă de vie.

Pe alte mari suprafeţe agricole se cultivă cereale şi plante tehnice. O suprafaţă de 100 ha este cultivată cu sfeclă de zahăr. În centrul atenţiei principale a colectiviştilor stă preocuparea permanentă pentru sporirea continuă a producţiei de cereale.

Dezvoltarea multilaterală a producţiei a asigurat surse de venituri băneşti tot mai mari. În anul 1952 veniturile băneşti obţinute au fost în valoare de 85.000 lei; la sfîrşitul anului 1960 ele s-au ridicat la 1.897.000. Raportate la suta de hectare teren agricol, veniturile băneşti ale gospodăriei au fost în 1960 de peste 2 ori mai mari ca în 1958.

Membrii gospodăriei agricole colective „Steagul Roşu" din comuna Boian vor livra statului în acest an, pe bază de contract, 76 tone grîu, 6 tone orzoaică, 53 tone porumb, 30 tone floarea-soarelui şi 40 tone cartofi. Ei vor realiza din contractări circa 2.000.000 lei.

Colectiviştii din Moşteanca merg pe un drum bun

Constituită în toamna trecută, cuprinzînd 541 de familii de ţărani muncitori şi 1.805 ha, gospodăria colectivă „Vasile Roaită" din comuna Flămînda, satul Moşteanca, raionul Drăgăneşti-Vlaşca, a pornit din primul an de activitate pe calea dezvoltării sale multilaterale. Planul de producţie pe anul acesta prevede dezvoltarea culturilor cerealiere, a plantelor tehnice, a legumiculturii şi pomiculturii, şi creşterea animalelor, toate ramuri aducătoare de mari venituri.

Colectiviştii acordă o mare atenţie aplicării regulilor agrotehnice în scopul obţinerii de recolte mari. Încă din iarnă, ei au transportat pe ogoare sute de tone de gunoi de grajd pe care le-au îngropat în sol în primele zile ale primăverii; în luna martie au făcut grăpatul de primăvară pe o suprafaţă de 800 ha. De asemenea, muncind cu hărnicie şi folosind din plin mijloacele mecanice ale S.M.T.-ului şi atelajele proprii, membrii gospodăriei au însămînţat la vreme toate culturile, executînd lucrări de cea mai bună calitate. Acum ei execută lucrările de întreţinere a culturilor.

Multă atenţie acordă colectiviştii din satul Moşteanca şi sectorului legumicol. Ei au confecţionat răsadniţe în care au semănat roşii, ardei gras şi varză. Totodată, pentru reţinerea apei necesare irigării grădinii de legume, membrii gospodăriei au construit la eleşteul existent în gospodărie un dig de pămînt lung de circa 40 m şi şi-au procurat o pompă cu motor.

Paralel cu aceasta, cu vreo 3 săptămîni în urmă, ei au plantat 500 pomi fructiferi.

Colectiviştii din satul Moşteanca se preocupă şi de crearea unui puternic sector zootehnic. Pînă la sfîrşitul anului ei vor procura, cu ajutorul creditelor acordate de stat, 32 vaci şi juninci, urmînd ca în anul următor să dezvolte şi creşterea porcilor, oilor şi păsărilor. În scopul adăpostirii animalelor, proprietate obştească, gospodăria a început construirea unui grajd pentru 100 animale, urmînd ca în curînd să înceapă ridicarea unui alt grajd pentru 60 taurine. Pentru ca aceste construcţii să revină la un preţ de cost cît mai mic, o parte a lucrărilor se vor face prin muncă patriotică.

Pescuitul este în toi. Iată-i la lucru pe membrii brigăzii piscicole a gospodăriei agricole colective din Jirlău, regiunea Galaţi.

Eficienţa economică a mecanizării fermelor de animale

În anii ce urmează se vor mecaniza aproape total în gospodăriile agricole de stat însilozarea furajelor, uscarea fînurilor şi, în general, prepararea nutreţurilor, apoi adăpatul, mulsul şi tunsul lînei, transporturile interioare din cadrul fermelor, încărcatul, eventual şi descărcatul gunoiului.

Eficienţa economică a mecanizării lucrărilor de întreţinere a animalelor ne este indicată nemijlocit de creşterea productivităţii muncii, creşterea producţiei şi îmbunătăţirea calităţii ei, de reducerea preţului de cost al produselor animaliere.

Experienţa multor gospodării agricole de stat a arătat că introducerea adăpătorilor automate în grajdurile de vaci a avut drept urmare creşterea producţiei de lapte cu 10—20 la sută, vacile au folosit adăposturile automate de 25—45 de ori pe zi şi au băut apă pe măsura nevoilor. Explicaţia sporului de lapte constă în faptul că oricît de bine ar fi organizată adăparea cu găleata, ea nu poate asigura vacilor apă la discreţie. Apoi adăparea cu găleata e o muncă grea şi costisitoare. Ţinînd seama că o vacă în lactaţie bea zilnic circa 75—100 de litri de apă, rezultă că un mulgător care îngrijeşte 12 vaci trebuie să scoată zilnic 850—1.200 de litri de apă, deci să care în jurul a 100 de găleţi. La G.A.S. Agnita, grupul Aurora, s-a stabilit experimental că 20 la sută din timpul de muncă al îngrijitorilor îl ocupă timpul de adăpare a vacilor. Tot la această unitate s-a stabilit experimental că cheltuielile solicitate de introducerea unui sistem central de alimentare cu apă în grajdurile de vaci se amortizează într-un termen scurt — 1 pînă la 3 ani — în funcţie de numărul vacilor ce vor fi alimentate.

Pentru tocatul mecanic al unei tone de fibroase sînt necesare 0,2 z.o., pe cîtă vreme pentru tocatul manual ale aceleeaşi cantităţi de fibroase între 0,38—0,40 z.o. deci dublu; pentru tocarea mecanică a unei tone de rădăcinoase sînt necesare 0,06 z.o., faţă de 0,5 z.o. necesare pentru tocarea manuală a aceleeaşi cantităţi de furaje. Aşadar, la un grajd de 200 de vaci, prin mecanizarea prelucrării furajelor se economisesc într-un an 60 la sută din volumul de z.o. ce ar fi fost necesare în cazul tocării manuale a nutreţurilor.

În această privinţă sînt semnificative economiile de muncă realizate în fermele de vaci de lapte din gospodăriile agricole de stat din împrejurimea Capitalei, în urma mecanizării unor lucrări de întreţinere. Astfel, la G.A.S. Roşia, Bragadiru şi Afumaţi în grajdurile în care există adăpători automate şi instalaţii de muls mecanice, consumul de muncă a fost în 1960 cu circa 45 la sută mai mic decît în celelalte gospodării. În urma introducerii adăpătorilor automate, a mulsului mecanic şi a electro-încălzitoarelor pentru apă la G.A.S. Pantelimon, consumul anual de muncă pe cap de vacă a fost redus cu circa 50 la sută.

Pe baza sarcinilor trasate de partid, nivelul mecanizării lucrărilor în zootehnie a crescut în 1960 faţă de de 1959 cu 40 la sută în ceea ce priveşte numărul animalelor adăpate, cu 93 la sută la muls, cu 16 la sută la tunsul oilor, cu 54 la sută la transportul mecanizat al furajelor şi gunoiului de grajd.

Dar iată comparativ, în două gostaturi, unele aspecte ale eficienţei economice a mecanizării lucrărilor în creşterea animalelor. Gospodăria de stat Hălchiu, regiunea Braşov, are în prezent mecanizate următoarele lucrări: distribuirea furajelor de la camerele de furajare, care se face cu ajutorul cărucioarelor, pe aleile laterale; adăparea vacilor cu ajutorul adăpătorilor automate; evacuarea gunoiului din grajd pînă la platformă cu ajutorul vagoneţilor pe linii de decovil; mulsul mecanic. G.A.S. Agnita din aceeaşi regiune nu are nici un proces de muncă mecanizat în cadrul grajdurilor de vaci. Pentru a vedea care sînt cheltuielile de muncă şi pierderile materiale pe care această gospodărie le are datorită efectuării manuale a lucrărilor, dăm următorul exemplu. Un mulgător care îngrijeşte un număr de 12 vaci trebuie să scoată în medie cîte 65 de litri de apă pentru fiecare vacă, deci 780 de litri de apă zilnic. Adăparea vacilor ia 20 la sută din timpul de muncă al unui îngrijitor. În afară de aceasta, dacă vacile ar avea în permanenţă apă, cu aceeaşi furajare s-ar putea realiza un spor zilnic de producţie de circa 10 la sută.

Din datele contabile luate de la cele două gospodării agricole de stat pe ultimii trei ani cu privire la folosirea forţei de muncă, cheltuielile pentru salarii, preţul de cost obţinut şi investiţiile efectuate, rezultă următoarele:

Nr. crt.		G.A.S. Hălchiu			G.A.S. Agnita		
		1958	1959	1960	1958	1959	1960
1	**Forţa de muncă folosită** Nr. mediu de muncitori la 100 animale.	9,1	9,5	7,8	10,7	10,9	10,9
2	**Salarii** Salarii consumate pe cap de animal lei	882	931	852	812	1028	933
	Salarii pe unitatea de producţie lei	34	30	27	33,8	36,4	31,8
3	**Forţa de muncă consumată** Pe cap de animal în ore-om	279	289	260	389	397	399
	Pe hl de lapte în ore-om	10,9	9,8	8,4	13,3	14,3	12,4
4	**Preţ de cost** Pe hl. de lapte (lei)	183	121	102	155	145	140
	Pe zi furajată (lei)	13	10	9,5	11,6	11,9	11,1

Se observă lesne că la G.A.S. Hălchiu, în condiţiile mecanizării principalelor lucrări în grajdurile de vaci, s-a obţinut o productivitate sporită a muncii reliefată printr-o normă de deservire superioară şi prin reducerea numărului de ore-om, atît pe cap de animal cît şi pe hectolitrul de lapte. De asemenea, preţul de cost, atît al unei zile furajate cît şi al hectolitrului de lapte, a fost mult mai scăzut la G.A.S. Hălchiu. Şi aceasta datorită în cea mai mare parte reducerii cheltuielilor de producţie pe seama mecanizării principalelor lucrări. În 1960, numărul mediu de muncitori revenind la 100 vaci a fost cu 3,1 mai mic la G.A.S. Hălchiu, iar forţa de muncă consumată pentru întreţinerea unei vaci furajate cu 139 ore/an mai mică decît în G.A.S. Agnita. Semnificativ este şi faptul că preţul de cost al unui hectolitru de lapte a scăzut în perioada analizată cu 81 lei la G.A.S. Hălchiu şi cu numai 15 lei la G.A.S. Agnita.

E limpede deci necesitatea de a se acorda întreaga atenţie mecanizării pe scară largă a lucrărilor în sectorul zootehnic.

Ing. EUGEN JIANU
din Departamentul Gostat

Oamenii satului sovietic

Un bun gospodar

M. DJALILOVA

Colhozul „Hrușciov" din regiunea Tașkent (Uzbekistan) este o gospodărie fruntașă. Harnicii colhoznici de aici obțin an de an pe ogoarele lor cîte 35—40 chintale de bumbac la hectar. Anul trecut, în ciuda, condițiilor atmosferice nefavorabile, acest colectiv a îndeplinit planul de livrare a bumbacului către stat în proporție de 135 la sută.

Colhozul „Hrușciov" este condus de la înființarea sa de un om harnic și priceput, bun gospodar, pe nume Hamrakul Tursunkulov, de trei ori Erou al Muncii Socialiste.

E în firea lui Tursunkulov, spirit energic și inventiv, să nu se mulțumească niciodată numai cu succesele dobîndite, ci să meargă tot mereu înainte. Așa bunăoară, după ce a organizat în colhozul său brigăzi pentru mecanizarea completă, el și-a pus acum în gînd să transforme întreg colhozul într-o gospodărie complexă.

Din inițiativa lui Hamrakul Tursunkulov, colhozul „Hrușciov" și-a construit o fabrică proprie de egrenat bumbac, care a fost pusă în funcțiune de probă la începutul acestui an.

Ce va da aceasta gospodăriei? Înainte de toate va deschide „cale liberă" metodei de producție în bandă rulantă a bumbacului. Din coșul mașinii de recoltat, „aurul alb" va fi descărcat în niște cărucioare mecancie, care, fără a mai trece pe la magaziile colhozului, îl vor duce direct la uscătorie, iar de-acolo bumbacul va fi luat în primire de mașinile fabricii de egrenat. Pentru prima oară în Uniunea Sovietică, colhoznicii vor livra statului nu bumbac brut, ci fibre pure pentru combinatele textile.

Pentru înflorirea continuă a colhozului

Anul acesta, colhozul „Hrușciov" va începe construcția unei fabrici de conserve, unde vor fi valorificate legumele și fructele din grădinile și livezile ce se întind în fosta Stepă Flămîndă.

Pe pămînturile colhozului trece conducta de gaze „Buharski gaz". Aceasta prezintă o mare importanță pentru colhoznici, deoarece va permite să se alimenteze cît de curînd cu gaze fermele de animale, răsadnițele și casele colhoznicilor.

Satul colhozului are ulițele drepte, case frumoase și pline de lumină, străjuite de șiraguri de plopi înalți.

În sat trăiesc aproape cinci mii de oameni, reprezentînd nu mai puțin de 15 naționalități.

O familie colhoznică cîștigă în mijlociu pe an 20—25.000 ruble în numerar (la cursul vechi) și 2—3 tone de cereale, la care se mai adaugă numeroase alte produse agricole. Pentru a-și procura produse industriale, colhoznicii nu sînt nevoiți să se deplaseze în orașele din apropiere, pentru că în sat funcționează cinci magazine.

Casele colhoznicilor sînt încăpătoare și luminoase, cu perdele brodate la ferestre; în odăi sînt multe flori, covoare, oglinzi, instrumente muzicale, biblioteci personale, aparate de radio, televizoare.

Cea mai frumoasă clădire din sat e fără îndoială clădirea grădiniței de copii. Hamrakul Tursunkulov ne spune mîndru că numai în răstimp de un an în colhoz au venit pe lume peste o sută de tineri cetățeni.

Pe teritoriul colhozului se află cinci școli, cu peste șaizeci de învățători. După ce termină școala medie, copiii colhoznicilor pleacă să învețe la școlile superioare din Tașkent, Moscova, Leningrad.

Hamrakul Tursunkulov are și el copii, nouă la număr. Fiică-sa Zamira a absolvit facultatea de biologie a Universității de Stat din Asia Centrală. Zaripa e în ultimul an la Institutul de medicină. Rano va fi agronom. Ceilalți copii ai lui Tursunkulov învață, de asemenea, la școală.

Colhozul „Hrușciov" e bine cunoscut și aici poposesc cu plăcere numeroși oaspeți. Numai în ultima vreme au vizitat colhozul peste o sută de oaspeți din diferite țări ale lumii — din China, India, S.U.A., Anglia, Franța, Egipt, Indonezia, Vietnam, Cehoslovacia, Polonia, Ungaria ș.a.

Din R. P. Bulgaria

Harnice grădinărițe din Cricin, regiunea Plovdiv, la culesul roșiilor.

Pentru un Laos neutru și iubitor de pace

Vineri, 12 mai, la orele 15, în Palatul Națiunilor din Geneva trebuia să se deschidă Conferința internațională pentru reglementarea problemei laoțiene. Dar cei aproape 200 de ziariști, fotografi și reporteri de cinema sosiți în frumosul oraș de pe malul lacului Leman din diferite țări ale lumii pentru a urmări lucrările Conferinței au așteptat zadarnic în fața intrării clădirii sosirea delegațiilor. Conferința nu și-a început lucrările în ziua programată. Ea nu s-a deschis nici în ziua următoare.

Cine și de ce a împiedicat începerea la timp a dezbaterilor de la Geneva în problema Laosului? Aceleași cercuri imperialiste și forțe reacționare care au dezlănțuit în Laos războiul civil, punînd în primejdie pacea în această parte a Asiei și în lumea întreagă caută să împiedice și acum reglementarea pe cale pașnică a problemei laoțiene.

După cum se știe în urmă cu 7 ani, în 1954, tot la Geneva au avut loc tratative internaționale care au dus la încheierea de acorduri menite să ajute țările din peninsula indochineză — Laosul, Cambodgia și Vietnamul — să-și asigure independența și neutralitatea. Dar cercurile imperialiste și forțele reacționare din Laos au încălcat în mod grosolan aceste acorduri. Ele au căutat să atragă Laosul în sistemul blocurilor militare agresive, au răsturnat guvernul legal al acestei țări și au dezlănțuit războiul civil împotriva forțelor patriotice, democratice care s-au opus acestor uneltiri. Poporul laoțian s-a ridicat cu arma în mînă pentru apărarea independenței și libertății țării sale. Trupele guvernului legal, condus de prințul Suvanna Fumma, în strînsă colaborare cu forțele Patet Lao, au obținut importante succese militare împotriva rebelilor. Ele au eliberat 3/5 din teritoriu și peste jumătate din populația țării.

Pentru crearea condițiilor necesare reglementării problemei laoțiene s-a ivit necesitatea de a se convoca o nouă conferință internațională de felul celei din 1954, dar într-o componență mai lărgită. Rolul ei este să contribuie la restabilirea păcii în Laos și la crearea condițiilor pentru ca poporul laoțian să-și rezolve singur și liber problemele sale interne. Ținerea conferinței a devenit posibilă datorită eforturilor depuse de forțele iubitoare de pace, în frunte cu țările lagărului socialist. Dorința sinceră a statelor socialiste de a-și aduce contribuția lor la justa reglementare a problemei laoțiene se vede limpede și din faptul că delegațiile U.R.S.S. și ale celorlalte țări socialiste reprezentate la Geneva au făcut tot ce depinde de ele pentru ca lucrările Conferinței să înceapă la timp și să-și atingă țelul propus.

Reprezentanții puterilor occidentale, și în special ai S.U.A., n-au venit însă la Geneva cu dorința de a contribui la buna desfășurare a conferinței, ci la tărăgănarea ei. Vineri, cînd trebuiau să înceapă dezbaterile, delegații occidentali au cerut în ultimul moment și fără nici un motiv serios amînarea lor. La început delegația S.U.A. a invocat faptul că nu există o confirmare a încetării focului în Laos din partea Comisiei Internaționale de supraveghere și control. Dar în aceeași zi, acest pretext cusut cu ață albă a căzut. Toate delegațiile au fost informate de către Comisia Internațională de supraveghere și control din Laos că în această țară operațiunile militare au încetat. Atunci reprezentanții occidentali au născocit un nou pretext, la fel de neserios ca și primul. Ei s-au ridicat împotriva participării la tratative a delegației Partidului Neo Lao Haksat, care reprezintă, după cum se știe, principala forță patriotică din Laos. Or, problema reprezentării Laosului la Conferință a fost de fapt de mai multă vreme rezolvată de însăși desfășurarea evenimentelor. Este limpede că fără participarea celor trei părți laoțiene la Conferința de la Geneva nu se pot obține rezultate pozitive.

Semnificative pentru încercările făcute de delegația americană de a torpila Conferința de la Geneva sînt și aluziile presei occidentale că Statele Unite pot părăsi Conferința dacă în Laos se va trage măcar o singură împușcătură. Or, inspiratorii rebelilor pot să provoace în orice moment asemenea împușcături care să le dea pretextul să zădărnicească tratativele.

Popoarele iubitoare de pace privesc cu vigilență sporită încercările făcute de cercurile agresive de a împiedica reglementarea justă a problemei laoțiene. Oamenii cinstiți de pretutindeni sprijină cu căldură lupta dusă de poporul laoțian pentru a asigura libertatea și independența țării sale, pentru a înfăptui programul politic formulat de primul ministru al guvernului laoțian în declarația sa transmisă la 14 mai de postul de radio „Vocea Laosului".

Omul dictatorului

După nume nu spune nimic. Moreira — ministrul pentru teritoriile de peste mări ale Portugaliei — omul dictatorului Salazar, trimis nu de mult în Angola cu „misiunea" de a dezlănțui sălbatice represiuni împotriva poporului angolez. Urmarea: avioanele vin acum aproape în fiecare zi, lansînd bombe incendiare; satele au fost incendiate. Au fost omorîți 20.000 de africani; alte mii se află în lagăre de concentrare: Baia Dos Tigres, Dambo, Porto Alexandre și Silvia Porto, iar peste 30.000 de refugiați angolezi umplu satele de-a lungul căii ferate dintre Matadi și Thsville din Congo.

Moreira — trimisul călăului de la Lisabona, a sosit acum cîteva zile la Cabinda (o altă colonie portugheză) anunțînd că și aici „vor fi luate măsuri excepționale" la fel cu cele aplicate în momentul de față în Angola, împotriva populației răsculate.

Dar, omul dictatorului Salazar nu va putea înăbuși prin măsurile sale lupta de eliberare pe care atît populația din Angola cît și cea din Cabinda au început-o. Populația din aceste colonii portugheze — ca și din toate coloniile — are de apărat o cauză dreaptă, pe cîtă vreme omul dictatorului de la Lisabona rînează numai interese murdare — interese colonialiste.

Moreira — încă o ființă odioasă care se adaugă listei dușmanilor popoarelor asuprite și exploatate de colonialiști.

SPORT

Aspecte din activitatea sportivă de masă în comunele și satele raionului Dej

In fiecare duminică, ca și în zilele de sărbătoare, bazele sportive din comunele și satele raionului Dej, regiunea Cluj, cunosc o animație deosebită. Aici au loc diferite competiții și concursuri sportive la care participă numeroși colectiviști, muncitori de la gospodăriile agricole de stat și de la stațiunile de mașini și tractoare. Ei practică cu mult interes discipline sportive ca: fotbal, volei, atletism, popice, trîntă etc. Amănunte în această privință ne-a furnizat recent tov. GH. TAMAȘ, tehnician al consiliului raional U.C.F.S., pe care l-am rugat să ne răspundă la cîteva întrebări.

— Se poate vorbi acum despre o activitate sportivă de masă mai organizată în comunele și satele din raionul Dej?

— La această întrebare să lăsăm mai bine faptele să... vorbească. In primul rînd, menționez că în prezent toate asociațiile sportive sătești au caiete cu evidența membrilor înscriși în U.C.F.S. De asemenea, acestea au planuri de activitate, calendare sportive proprii, care cuprind date cu concursurile și competițiile ce se organizează pe plan local la diferite discipline sportive. Competițiile sînt planificate în așa fel încît tinerii sportivi să poată desfășura o activitate permanentă. De altfel, obiectivul principal care stă acum în fața consiliului raional U.C.F.S. este de a antrena pe toți membrii asociațiilor sportive într-o activitate intensă. Și, în ultimul timp, acest lucru a fost realizat în mare măsură. In fiecare săptămînă se organizează întreceri pe asociații sportive și pe centre de comune. De un frumos succes se bucură, mai ales, „duminicile sportive" care cuprind concursuri sportive la mai multe discipline. Asemenea „duminici sportive" au loc acum în cadrul „Concursului cultural-sportiv al tineretului" și în curînd vor începe întrecerile din cadrul celei de-a 3-a ediții a „Cupei Agriculturii", competiție care cunoaște o mare popularitate în rîndurile tinerilor din raionul nostru.

— Cîte asociații sportive sătești sînt în raion și care este situația bazei material-sportive?

— În prezent în raionul nostru avem 91 de asociații sportive sătești, cu un număr de peste 10.000 membri înscriși în U.C.F.S. Mare parte dintre aceste asociații sportive au terenuri și sînt dotate cu material și echipament sportiv. De pildă, pot menționa asociația sportivă „Someșul"-G.A.C. Reteag, care numără 370 membri înscriși în U.C.F.S. Aici se practică cu interes disciplinele: fotbal, volei, atletism, tenis de masă, șah, popice.

O altă asociație sportivă fruntașă este „Făclia"-G.A.C. Poiana Blenchi, care numără 228 membri înscriși în U.C.F.S. Această asociație are secții de fotbal, atletism, trîntă și haltere. Tinerii de aici și-au reamenajat recent terenurile de fotbal și volei, au amenajat gropi pentru sărituri, iar în jurul bazei sportive au plantat o serie de pomi.

In general, trebuie subliniată că activitatea sportivă de masă din raionul nostru a luat în ultimii ani o dezvoltare însemnată. Insă, în această privință se pot obține rezultate și mai bune. Dar pentru aceasta este necesar ca toți membrii asociațiilor sportive sătești să fie antrenați într-o activitate continuă. In unele asociații sportive, toată munca este dusă numai de președinte sau de secretar, ceea ce face ca activitatea să nu se poată desfășura în condiții bune. Apoi, mai sînt asociații sportive sătești care desfășoară o activitate sporadică. Și în această direcție, consiliul raional U.C.F.S. va trebui să-și îndrepte toată atenția.

In goană după rezultate... onorabile!

Consiliul raional U.C.F.S. Slobozia, regiunea București, a luat inițiativa de a organiza o serie de competiții la nivel raional în diferite comune și sate. Scopul era de a populariza unele discipline sportive mai puțin cunoscute în mediul sătesc și de a da posibilitate tinerilor colectiviști să se întreacă cu sportivi mai experimentați. Desigur că inițiativa e lăudabilă. Să vedem însă cum a înțeles conducerea consiliului raional U.C.F.S. s-o pună în aplicare.

Recent au fost programate în comuna Căzănești întrecerile din etapa raională a campionatului republican de popice, pe echipe. Vestea a fost primită cu mult interes de colectiviști. Și bucuria lor a fost cu mult mai mare după terminarea concursurilor, cînd echipa [illegible] Căzănești a ocupat primul loc și a primit dreptul de a participa la faza superioară, etapa regională, programată la noua arenă de popice din Giurgiu. Deci, pentru prima oară echipa din Căzănești avea acum posibilitatea să concureze pe o arenă de popice modernă, alături de cele mai bune formații din regiune. Și în acest scop, jucătorii din Căzănești au început să se pregătească intens. Iată însă, că spre regretul lor, în ultimul moment, conducerea U.C.F.S. Slobozia a hotărît ca la întrecerile de la Giurgiu să participe echipa Energia Slobozia, clasată pe locul 2 la etapa raională. De ce?

Președintele U.C.F.S. Slobozia a motivat că la Giurgiu vor participa echipe bune și că jucătorii de la Slobozia au mai multă experiență și vor putea obține rezultate mai... onorabile. Pînă la urmă „rezultatul" a fost că echipa din Slobozia a participat la întrecerile de la Giurgiu și s-a clasat pe ultimele locuri. Deci n-a făcut prea mare... onoare raionului pe care l-a reprezentat.

Din cele arătate mai sus se poate vedea că, conducerea U.C.F.S. Slobozia, în loc să sprijine elementele din mediul sătesc ca să se întreacă cu cei mai buni sportivi din regiune, urmărește să obțină rezultate „onorabile" cu orice preț. Desigur că „hotărîrea" luată de U.C.F.S. Slobozia este neprincipială și în afara oricărui regulament al competițiilor sportive.

Consiliul regional U.C.F.S. București va trebui să analizeze acest caz și să ia măsurile ce se cuvin pentru a evita pe viitor asemenea „hotărîri" pripite.

M. LERESCU

IN URUGUAY

Țăranii muncitori luptă pentru pămînt

Ca și în celelalte țări din America de Sud, în Uruguay agricultura se bazează pe marile moșii. Latifundiile așadar continuă să joace un rol destul de mare în agricultură. De aceea viața celor ce muncesc pe ogoare este foarte grea. Căci, de o parte sînt cîteva sute de familii care stăpînesc întinderi uriașe de pămînt, iar de altă parte zeci și zeci de mii de familii, care se ocupă exclusiv cu munca la cîmp dar care au pămînt puțin sau nu au de loc. Datele oficiale arată în această privință următoarele: circa 600 familii stăpînesc aproape jumătate din teritoriul țării; 3.605 gospodării (4 la sută din numărul total al gospodăriilor) stăpînesc 9.500.000 hectare; 56.630 de gospodării (53,6 la sută din numărul total al gospodăriilor) stăpînesc ceva mai mult de 1.000.000, iar 39.610 gospodării (44,6 la sută din numărul total al gospodăriilor) dețin abia 324.000 hectare (1,9 la sută din teritoriul țării).

Trebuie arătat că în Uruguay, pe lîngă culturile agricole, creșterea animalelor este o îndeletnicire mult răspîndită. De aici și precizarea că Uruguayul este o țară specializată în creșterea animalelor. Culturile agricole ocupă aici între 1.400.000-1.700.000 hectare din 16.500.000 hectare de pămînt cultivabil. Jumătate din pămînturile cultivabile aparțin însă gospodăriilor cu o suprafață de peste 200 hectare. Nu e de mirare deci, că dijma și alte forme de exploatare, apasă greu pe umerii celor ce muncesc în agricultură, că cei 100.000 de muncitori agricoli duc o viață de mizerie.

În condițiile agriculturii bazată pe mari latifundii, pe monopolul proprietății private asupra pămîntului — în condițiile dependenței Uruguayului față de imperialismul nord-american, oamenii muncii de la sate nu pot ieși din sfera greutăților de tot felul, nu pot să-și făurească o viață îmbelșugată. Asemenea țăranilor muncitori din Ecuador, Guatemala, Argentina — despre care am scris aici — țăranii din Uruguay sînt direct și profund interesați în înfăptuirea unei reforme agrare radicale, pe care o prevede programul Partidului Comunist. Această reformă agrară cuprinde în esență exproprierea pămîntului latifundiarilor și trecerea lui gratuit sau în schimbul unei sume moderate — în mîinile țăranilor fără pămînt sau cu pămînt puțin.

Reforma agrară radicală este în prezent stindardul de luptă al comuniștilor din Uruguay, în jurul căruia se string toate forțele în lupta împotriva latifundiilor. Faptul că în Uruguay populația agricolă reprezintă numai o mică parte din numărul total al locuitorilor țării nu micșorează cîtuși de puțin însemnătatea politică și socială a alianței dintre clasa muncitoare și țărănime. Țărănimea muncitoare din Uruguay știe prea bine că în lupta împotriva latifundiarilor, cămătarilor și speculanților, împotriva monopoliștilor — împotriva dușmanilor ei — clasa muncitoare este un cîrmaci sigur și în același timp un prieten adevărat. Sub conducerea proletariatului, care este puternic și organizat, țăranii muncitori, toți oamenii muncii de la sate, vor putea să ducă cu succes lupta pentru pămînt, vor putea să scuture jugul apăsător al moșierilor.

SCURTE știri

● După cum s-a mai anunțat, la 25 iulie, la Moscova se va deschide Forumul Mondial al Tineretului. Acesta va fi cel mai important eveniment al mișcării internaționale a tineretului din anul acesta. Pînă în prezent, organizații de tineret din peste 80 de țări și-au anunțat participarea la Forum. La această nouă formă de întîlnire a tineretului din toate continentele, vor participa printre altele, organizații din India, Indonezia, Birmania, R.A.U., Pakistan, S.U.A., Argentina, Bolivia, Chile, Columbia, Ecuador, Polonia, Romînia etc.

● În cursul recentelor inundații din S.U.A. au fost pustiite regiuni întinse din statele Illinois, Indiana, Kentucky, Kansas și Missouri. Se evaluează la peste 1.200 numărul familiilor rămase fără cămin. Peste 50.000 ha au fost acoperite de apele fluviilor Missouri și Osage. Întrucît apele fluviului Missouri continuă să crească, alte sute de persoane au trebuit să fie evacuate din zona amenințată. Pagubele provocate de inundații se ridcă la milioane de dolari.

● Ministerul Apărării al U.R.S.S. a instituit insigna „Pilot-cosmonaut". Insigna va fi înmînată personalului navigant, însoțită de ordinul comandamentului suprem al forțelor aeriene militare, referitor la numirea în funcția de pilot-cosmonaut.

● La o uzină din München (R. F. Germană) s-a produs o puternică explozie urmată de un mare incendiu. Pagubele se cifrează la un milon de mărci. Uzina execută comenzi ale Bundeswehrului, printre care și aparate secrete.

● În Brazilia se desfășoară o vastă campanie pentru legalizarea Partidului Comunist care în anul 1947 a fost declarat în afara legii. Numeroase personalități, organizații obștești și organe legislative ale statelor cer ca acestui mare partid politic din țară să i se acorde drepturi legale. 33 de deputați ai Adunării Legislative a statului Pernambuco, doi foști guvernatori ai acestui stat și întreaga conducere actuală a Adunării Legislative au declarat că Partidul Comunist are dreptul de existență legală.

● Cu șase săptămîni în urmă, membrii Comitetului englez pentru acțiune directă împotriva războiului nuclear, au început un marș de la Londra la Holy Loch, în semn de protest împotriva creării la Holy Loch a unei baze americane pentru submarine înzestrate cu racheta „Polaris". La 12 mai, participanții la marș au ajuns în orașul Edimburgh organizînd aci o demonstrație pe străzile centrale.

● La Colombo, s-a dat publicității un comunicat al Tribunalului suprem al Ceylonului, conform căruia călugărul budist Buddharakito Thero a fost condamnat la moarte. În 1959 Buddharakito Thero l-a asasinat pe primul ministru Bandaranaike.

● La 10 mai, s-a prăbușit în Sahara avionul de construcție americană „Superston-liner" aparținînd societății franceze „Air France", care făcea cursa obișnuită pe ruta Brazzaville — Paris. Cele 69 de persoane care se aflau la bordul avionului și membrii echipajului au pierit.

● Deputatul Kalbitzer din partea P.S.D.G. a făcut o declarație în Bundestag, în care a condamnat rezultatele tratativelor de la Madrid dintre vicecancelarul R.F.G. Erhard, și guvernul Franco. El a declarat că creditele acordate acestui guvern de către Bonn au scopul de a întări dictatura lui Franco.

● După cum anunță corespondentul din San Juan (Porto-Rico) al agenției „Prensa Latina", numeroase grupuri de contrarevoluționari cubani continuă să sosească la baza nord-americană situată pe insula Veques. În ultimele trei zile, se observă o intensă activitate pe teritoriul portorican și în special în regiunea orașului Mayaguez.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"